

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 31
www.koinonikikainotomia.gr

ΙΟΥΛΙΟΣ 2020

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Στην αφετηρία (μέρος Α')

Έχουμε συνηθίσει να αγωνιζόμαστε για την επιβίωση ή την καλύτερη αυτής, εργαζόμενοι περισσότερο ή βελτιώνοντας τις αποδόσεις μας με νέες τεχνικές και τρόπους (χρησιμοποιώντας την τεχνολογία, την εμπειρία, το κεφάλαιο το δικό μας ή άλλων).

Όλος αυτός ο αγώνας γίνεται υπακούοντας στους μηχανισμούς με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνία.

Κινητήρια λειτουργία των μηχανισμών αυτών είναι οι Νόμοι και οι πάσης φύσεως αποφάσεις των εξουσιαστών και των δικαστών.

Χωρίς ποτέ να διερωτηθούμε αν οι μηχανισμοί αυτοί μας ζημιώνουν ή καταστρέφουν τις δραστηριότητες πολλών πολιτών εις όφελος ολίγων, χωρίς ποτέ οι απόψεις των πολιτών να προσαρμόζουν τους νόμους προς όφελος των πολιτών.

Χωρίς ποτέ να πιστέψει κανείς ότι την πρόοδο φέρνει το καινούργιο που γεννιέται από αυτούς που γνωρίζουν πολύ καλά το παλιό (και αυτοί είναι οι καθημερινοί αγωνιστές της ζωής).

Το καινούργιο δεν μπορεί να επιβάλλεται από ψηλά, καταστρέφοντας ή αποδυναμώνοντας το παλιό, γιατί τότε αυτό το καινούργιο έχει ημερομηνία λήξης και γεννά τις κρίσεις στις κοινωνικές και τις οικονομικές.

Αφού διαχρονικά οι εκπρόσωποι της εξουσίας δεν σκύβουν με σεμνότητα να αφουγκραστούν

από τους πολίτες, τους ειδικούς, αυτά που πρέπει να κάνουν, οι πολίτες πρέπει να τα πουν φωναχτά, πολλοί μαζί για να ακουστούν.

Οι πολιτικοί (που δεν έχω ακόμα ξεκαθαρίσει στο μυαλό μου, τι επάγγελμα είναι ο πολιτικός) πρέπει να καταλάβουν και να υπακούουν στους ειδικούς κάθε ειδικότητας επαγγελματικής ή κοινωνικής και ανθρωπιστικής και μάλλον η δουλειά τους είναι ο τρόπος που θα εφαρμόσουν στην κοινωνία (και με ποια προτεραιότητα) αυτά που τους επιτάσσουν οι

πολίτες, οι ειδικοί πολίτες.

Πως όμως θα λειτουργήσει αυτό;

Μα ήδη λειτουργήσε στην Πανδημία COVID-19, ίσως από υπερβολικό φόβο και απροετοιμασία.

Ε λοιπόν, δεν φοβούνται και δεν σέβονται και το μέλλον των πολιτών (ίσως γιατί δεν αφορά αυτούς); Η Δημοκρατία (έστω αυτή που είναι) δίνει με απλούς τρόπους ευκαιρίες στους μεν πολίτες να παρεμβαίνουν και στους δε πολιτικούς να συνεργάζονται. ΑΝ ΘΕΛΟΥΝ' λοιπόν ΜΠΟΡΟΥΝ.

Η τοπική και η περιφερειακή Αυτοδιοίκηση επιβάλλεται να αναλάβουν την κοινωνική και επαγγελματική υποστήριξη της ανάπτυξης των κοινωνιών τους γιατί δεν υπάρχουν μόνο για τεχνικές υποδομές, την καθαριότητα και τα απόβλητα κλπ.

Αρκεί οι εκπρόσωποι της κοινωνίας να έχουν τέτοιο όραμα για την ανάπτυξη της κοινωνίας τους, διεκδικώντας και όταν χρειάζεται συγκρουόμενοι με μεγάλα συμφέροντα και την Κρατική Εξουσία.

Παράλληλα οι επαγγελματικοί και πάσης φύσεως σύλλογοι να δρουν, να προτείνουν και να απαιτούν.

Αλλά και ενεργείς ομάδες πολιτών να παρεμβαίνουν δημόσια με επιχειρήματα και επεξεργασμένες προτάσεις, οι οποίες να προέρχονται από αναλυτικές δημόσιες συζητήσεις, μέρος των οποίων δημοσιοποιεί στο τεύχος αυτό η τρέχουσα εφημερίδα Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ.

Δημήτρης Ηλιάκης

Κάντε επιτέλους μια παλικαριά

Η Δημοκρατία λοιπόν, θα μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας τρόπος ζωής, τον οποίο όχι μόνο θέλουμε, αλλά και αγαπούμε. Η Δημοκρατία πρέπει να αγαπιέται. Και η αγάπη δεν δωρίζεται, δεν κατοχυρώνεται αλλά κερδίζεται με την καθημερινή συμπεριφορά.

Οι κληρονόμοι

Το γένος των Ελλήνων έχει κληρονομήσει μια παγκοσμίου βάρους πολιτιστική ανθρωπιστική κληρονομιά και μια ιδιαίτερα γεωστρατηγικά και παραγωγικά σημαντική χώρα.

Η βαριά αυτή κληρονομιά γεννά στους Έλληνες αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια και αυτά είναι αρκετά για τους Νεοέλληνες για να επαναπαυθούν, αρκούμενοι στην καθημερινή διαχείριση των πάσης φύσεως κοινωνικών και παραγωγικών γεγονότων και την ΕΥΘΥΝΗ των κοινωνικών λειτουργιών των παραγωγικών αποφάσεων και της ανθρώπινης παρουσίας μας, μας αρέσει και μας ικανοποιεί να την αναθέτουμε σε άλλους και εμείς ως θεατές ή κομπάρσοι να αυτοϊκανοποιούμαστε κάνοντας καθημερινά κριτική για όλους και όλα.

Δεν αισθανόμαστε την ανάγκη (που έχει ή είχε ένας στερημένος αγαθών λαός) να δημιουργηθούν νέα πράγματα είτε κοινωνικά είτε παραγωγικά είτε υπαρκτά, με τα οποία θα διατηρούνταν και θα βελτιώνονταν αυτά που κληρονομήσαμε και μάλιστα, όταν όλοι οι ταλαιπωρημένοι λαοί προσπαθούν και βελτιώνουν την θέση τους και προοδεύουν οι ίδιοι λαοί και όχι μόνο η άρχουσα τάξη τους.

Με το πέρασμα των ετών, η πολιτική στην κοινωνία δεν ασχολείται με τίποτα «νέο» που θα βελτιώνει την κοινωνική και παραγωγική λειτουργία. Αρκείται στις άνισες βελτιώσεις που φέρνει η τεχνολογία στην κοινωνία, στον δανεικό συσσωρευμένο πλούτο και στην θεσμική καθιέρωση της διαιωνιζόμενης άρχουσας τάξης σε ένα ουσιαστικά αμέτοχο και υπάκουο λαό.

Η κάθε νέα σκέψη θεωρείται είτε «γραφική» είτε «ανέφικτη» ενώ παραμένουν επαναπαυμένοι και αρκετοί βολεμένοι Έλληνες σχεδόν παραδομένοι και αρκετοί φοβισμένοι, από το κάθε νέο, μήπως και χάσουν και τα λίγα ή πολλά που έχουν συνηθίσει. Οι κληρονομίες όμως όσο περνούν τα χρόνια, χάνουν την αξία τους γιατί αντικαθίστανται από άλλες αξίες.

Ε, λοιπόν όπως πάμε, οι επόμενες γενιές (τα εγγόνια μας) θα έχουν χάσει μεγάλο μέρος και της πολιτιστικής κληρονομιάς και της γεωστρατηγικής και παραγωγικής σημαντικότητας της χώρας.

Και τότε τα εγγόνια μας θα είναι οι φτωχοί και πλήρως εξαρτημένοι Έλληνες.

Και ίσως όταν φτάσουν στο σημείο της πλήρους περιφρόνησής τους, ίσως τότε να αναστηθούν

μέσα τους οι αξίες που έχουν, για να προσπαθήσουν τότε να επαναφέρουν την δικαίωση αυτών και της χώρας τους.

Αυτός ο αγώνας θα είναι δυσβάστακτος και αν γίνει θα είναι άνισος και σκληρός με αποτελέσματα αμφισβητούμενα.

Νεοέλληνες, δεν καλούμαστε για πόλεμο.

Καλούμαστε (όσοι θέλουν και μπορούν) να αναδείξουμε την αυτοπεποίθησή μας, να ενεργοποιήσουμε το μυαλό μας και τις σκέψεις που καλύτερεύουν την κοινωνία μας με κοινές προσπάθειες, ώστε με τις σκέψεις αυτές να λειτουργήσει ένα Νεοελληνικό μοντέλο κοινωνίας, ζηλευτό από πολλούς και χρήσιμο για όλους τους λαούς.

Έχουμε μέσα μας το υπόβαθρο για να ξανακερίσουμε τον Σεβασμό των λαών και να κερδίσουμε την ισότιμη συνεργασία των λαών, που έχουμε χάσει.

Ας βάλουμε επιτέλους τέλος στον «ραγιαδισμό» που κυριαρχεί μεταξύ μας, αλλά και στις σχέσεις μας με άλλους λαούς, που τόσο εύστοχα μας αποκαλούν «ραγιάδες» φανερά ή κρυφά.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ:

Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΛΑΘΟΣ ΣΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ ΑΦΕΛΩΣ ΟΤΙ ΤΟ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΔΙΝΕΙΣ.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Είμαι απασχολημένος με την εργασία μου και τον αγώνα που χρειάζεται για να επιβιώσω ή και να ζω καλύτερα; Ποιο είναι το κίνητρο που θα με ενεργοποιήσει να ασχοληθώ, τουλάχιστον τον ελεύθερο χρόνο μου, στον εθελοντισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αφού έχεις αντιληφθεί από την εμπειρία σου ότι το να προσφέρεις σου δίνει εσωτερική ευτυχία θα πρέπει να καταλάβεις ότι και οι επαγγελματικές σου δραστηριότητες θα είναι πιο αποτελεσματικές αν μάθουμε να προσπαθούμε ομαδικά για το καλλίτερο της ομάδας που ανήκουμε και όλης της κοινωνίας.

Με την ομαδικότητα έχω μία κοινωνική δύναμη η οποία δραστηριοποιείται εθελοντικά για να καλύψει τις ελλείψεις της κοινωνίας και του Κράτους.

Τις ελλείψεις αυτές δημιουργεί η στενότητα πόρων, η ανικανότητα των διαχειριστών, οι μεροληπτικές πράξεις της εξουσίας.

Οι οργανωμένοι λοιπόν πολίτες δρουν εθελοντικά και με αλληλεγγύη για να καλύψει τις ελλείψεις αυτές. Γιατί σε κάποια περίπτωση και εσύ θα στερηθείς ή θα αδικηθείς.

Οι λαοί πρέπει να οργανώσουν και να ισχυροποιήσουν όσο ποτέ την θέση τους

Τις τελευταίες δεκαετίες οι κοινωνίες όλης της γης λειτουργούν μέσα σε ιστορικά πρωτοφανείς συνθήκες. Οι συνθήκες αυτές διέπονται από έναν υπέρτατο νόμο, αυτόν της αυτορρύθμισης, που σημαίνει ότι ο καθένας μπορεί να ρυθμίζει τις δραστηριότητές του, από τις οποίες προσδοκά κάποιο όφελος, κυρίως κέρδος ή εξουσία.

Η απόλυτα ελεύθερη δράση, αν και ακούγεται αρχικά ευχάριστα, ουσιαστικά δίνει το δικαίωμα στους δυνατότερους να δρουν ασύδοτα, ελεύθερα, τις περισσότερες φορές εις βάρος των ασθενέστερων, καθώς μπορούν επιπρόσθετα να νομοθετούν και να νομιμοποιούν, μέσω της όποιας εξουσίας, τις πράξεις τους, στο όνομα μιας ανεμπόδιστης ελευθερίας.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Οι ενήλικες δε πρέπει να είναι πια στο περιθώριο. Μπορούν να προσφέρουν από εκλεγμένα μεταξύ τους σώματα, τις συμβουλές τους και τις παρατηρήσεις τους και θα δικαιούνται αναλυτικές απαντήσεις άμεσα, από τα σώματα των πολιτικών αντιπροσώπων όλων των επιπέδων, τα οποία δημοκρατικά έχουν εκλεγεί για να αποφασίζουν ως αντιπρόσωποι της κοινωνίας.

Εκσυγχρονισμός και υποστήριξη στους πολιτιστικούς συλλόγους

Ένα τεράστιο παραγωγικό πολιτιστικό κεφάλαιο είναι παραγκωνισμένο από την κεντρική Κυβέρνηση.

Εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες διαφόρων πνευματικών επιπέδων, με αγάπη για το μικρό χωριό, την κωμόπολη ή την συνοικία τους με συγκροτημένη σκέψη και λόγο δουλεύουν

εθελοντικά και αθόρυβα μέσα στα πρωτογενή πολιτιστικά αυτά κοινωνικά κύτταρα προσφέροντας ουσιαστικές υπηρεσίες στους κατοίκους των μικρών κοινωνιών τους.

Χιλιάδες μικρά χωριά της Ελληνικής Περιφέρειας θα είχαν τελείως εγκαταλειφθεί εάν δεν υπήρχαν οι δραστήριοι Πολιτιστικοί Σύλλογοί τους που τα συντηρούν, τα αναπλάθουν και δίνουν ζωή και ελπίδα στους λίγους κατοίκους των.

- Οι ανιδιοτελείς παραγωγικοί αυτοί φορείς της Περιφέρειας αντιμετωπίζονται στις περισσότερες δραστηριότητές τους από τη Νομοθεσία ως κερδοσκοπικοί φορείς και από τους Δήμους και τις Περιφέρειες τις περισσότερες φορές ως ανταγωνιστικοί φορείς. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις, οι Σύλλογοι αυτοί κάνουν δουλειές που θα έπρεπε να κάνουν οι Δήμοι.

- Όλοι οι ενεργοί Πολιτιστικοί Σύλλογοι που με το πολύπλευρο έργο τους έχουν αναγνώριση και κύρος όχι μόνο μέσα στις μικρές κοινωνίες τους και προχωρούν μαζί με άλλους Πολιτιστικούς Συλλόγους των επαρχιών τους και δημιουργούν Δίκτυα Πολιτιστικών Συλλόγων και Ενώσεις

Πολιτιστικών Συλλόγων σε επίπεδο Περιφερειών.

Οι Σύλλογοι αυτοί, τα Δίκτυα και οι Ενώσεις τους επικοινωνούν, ανταλλάσσουν εμπειρίες και γνώσεις, προωθούν λύσεις σε κοινά προβλήματα και συντονίζουν το βήμα τους Πανελλαδικά.

Σήμερα αναπτύσσεται στις πόλεις και τις περιφέρειες της χώρας μας ένα μεγάλο ακηδεμόνευτο Πολιτιστικό Κίνημα Εθελοντών με τεράστιο έργο στις κοινωνίες τους, με μεγάλη γνώση των πολιτιστικών θεμάτων, σοβαρή εμπειρία στις πολιτιστικές δράσεις και αναπτυσσόμενη δυναμική.

- Αιτήματα αυτού του Κινήματος είναι η ετήσια επιδότηση των προγραμμάτων τους καθώς επίσης η αλλαγή και ο εκσυγχρονισμός όλων των Νομοθετημάτων που αφορούν σε οικονομικά φορολογικά και ασφαλιστικά θέματα, τα οποία αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα στη λειτουργία και τη δράση τους.

- Είναι αναγκαίο ένα νέο πολιτιστικό πλαίσιο που θα στηρίξει και θα βοηθή το πολύπλευρο και ορατό έργο των Πολιτιστικών Συλλόγων.

- Θα ενθαρρύνει την εθελοντική συμμετοχή ιδιαίτερα των νέων πολιτών στους πρωτογενείς αυτούς πυρήνες Πολιτιστικής Αναγέννησης σε κάθε χωριό και σε κάθε μικρή κοινωνία.

Γιατί οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι αποτελούν αποδεδειγμένα παράγοντες τοπικής περιφερειακής και εθνικής πολιτισμικής προόδου, ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Είναι αναγκαίο να γίνουν αλλαγές και να ληφθούν μέτρα που θα κόψουν την όρεξη εκείνων των συνδικαλιστών οι οποίοι στο όνομα της εργατικής τάξης προωθούν τον εαυτό τους.

Δώδεκα ενδεικτικά τέτοια μέτρα είναι τα εξής: **Πρώτον**, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να συμμετέχουν σε διοικητικά συμβούλια δημοσίων – ιδιωτικών επιχειρήσεων και οργανισμών.

Δεύτερον, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να διεκδικήσουν βουλευτική έδρα πάρα μόνο αν περάσει ορισμένο χρονικό διάστημα.

Τρίτον, οι συνδικαλιστές να μην εξαιρούνται από την υποχρέωση παροχής εργασίας προς την επιχείρηση στην οποία έχουν προσληφθεί.

Τέταρτον, οι συνεδριάσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων να γίνονται εκτός ωραρίου εργασίας και σε χώρους εκτός της υπηρεσίας ή επιχείρησής.

Πέμπτον, να απαγορευτεί η συμμετοχή συνδικαλιστών (όχι εργαζομένων) σε πειθαρχικά και λοιπά συμβούλια.

Εκτον, συνδικαλιστές δεν μπορεί να είναι ενεργά μέλη πολιτικών παρατάξεων.

Εβδόμο Οι συνδικαλιστές εκλέγονται σε ενιαίο ψηφοδέλτιο από τις τοπικές οργανώσεις που εκπροσωπούν,

Ογδοο, στα συμβούλια – επιτροπές των συνδικαλιστικών οργανώσεων, συμμετέχουν κατά 70% εκλεγμένα μέλη του ενιαίου ψηφοδελτίου και κατά 30% μέλη που επιθυμούν τα οποία κληρώνονται για να συμμετέχουν και για χρονική

διάρκεια την μισή της χρονικής διάρκειας των εκλεγμένων μελών.

Με τον ίδιο τρόπο εκλέγονται και κληρώνονται μέλη συμβουλίων ή επιτροπών στις τοπικές α' β' και γ' βαθμίες και τις γ' βαθμίες οργανώσεις.

Ενατο, αποφάσεις συνδικαλιστικών οργανώσεων επιπέδου Περιφέρειας, είτε είναι μία α' βαθμιαία, είτε β' βαθμιαία (με πολλά α' βαθμιαία μέλη, οι οποίες έχουν ψηφιστεί σε Γενική Συνέλευση επιπέδου Περιφέρειας, δημοσιεύονται στην εφημερίδα Διοίκησης της Περιφέρειας υποχρεωτικά και υποβάλλονται στην Περιφερειακή Βουλή προς συζήτηση, η οποία Βουλή υποχρεούται να τοποθετηθεί.

Η ίδια ακριβώς διαδικασία γίνεται σε επίπεδο κράτους,

Δεκατο, μέλη που έχουν χάσει ουσιαστικά ή έστω μόνο τυπικά την πραγματική απασχόλησή τους στον κλάδο, δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν στις αρχαιρεσίες των συνδικαλιστικών οργάνων,

Ενδεκατο, δεν μπορούν να συμμετέχουν στην διοίκηση πέραν των δύο εκλογικών διαστημάτων τα ίδια άτομα, στο ίδιο συμβούλιο και στην ίδια θέση.

Δωδέκατο, ο Συνδικαλισμός στους Περιφερειακούς και Κρατικούς τομείς οργανώνεται όπως και στους επαγγελματικούς κλάδους

Η εργατική τάξη χρειάζεται γνήσιο εργατικό κίνημα, όχι συντεχνίες, κομματικές οργανώσεις και πονηρούληδες υποκριτές.

Ενημέρωση του πολίτη για όλες τις πράξεις του κράτους και της αυτοδιοίκησης

Είναι Στρουθοκάμηλος το Κράτος και η τοπική Αυτοδιοίκηση που «αγωνίζονται» για την ύπαρξη πάσης φύσεως Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για την «ενημέρωση» του πολίτη και δεν μεριμνούν να ενημερώνουν τους πολίτες τους, με όπλο και βατό τρόπο, για τις πράξεις τους.

Αλήθεια είναι δύσκολο και ασήμαντο να γνωρίζει ο κάθε πολίτης άμεσα και απλά τις προτάσεις και τις αποφάσεις των πάσης φύσεως Συμβουλίων, Υπουργών και Διοικητών και της Κυβέρνησης;

Έχουν οι Αρχές να κρύβουν κάτι από τον πολίτη;

Εάν όχι, πως ο πολίτης θα ενημερώνεται απλά στο όποιο περιβάλλον ζει;

Γιατί το ίδιο το Κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν δραστηριοποιούνται για την ενημέρωση του πολίτη;

Ο κάθε πολίτης πρέπει να έχει εύκολη και βατή για τις γνώσεις του, δωρεάν πληροφόρηση για κάθε διοικητική, γενική ή ειδική απόφαση ή πράξη ή γνωμοδότηση, είτε τον αφορά άμεσα ή όχι.

Σε ειδική εφημερίδα (Εφημερίδα Διοίκησης) υποχρεωτικά δημοσιεύονται όλες οι Διοικητικές Αποφάσεις περιληπτικά, κάθε φορά στον οποίο ολοκληρωτικά ή μερικά ή άμεσα ή έμμεσα ή βοηθητικά συμμετέχει κάθε κρατικός ή κοινωνικός φορέας Διοίκησης.

Η περιληπτική έκδοση της εφημερίδας της Διοίκησης εκδίδεται μηνιαία για άμεση ενημέρωση της κοινωνίας, η οποία αναρτάται σε εμφανή χώρο, σε όλα τα κοινοτικά γραφεία, τα Δημαρχεία, τις έδρες Περιφερειών και Αντιπεριφερειών, τα ΚΕΠ και τα κατά ύλη γραφεία των φορέων του Κράτους.

Οι εφημερίδες της Διοίκησης αναρτώνται σε ειδική ιστοσελίδα, με το πλήρες περιεχόμενο των Νόμων και πάσης φύσεως Διοικητικών Διατάξεων, αποφάσεων, πράξεων και γνωμοδοτήσεων ταξινομημένες σε ένα ευδιάκριτο σύστημα κωδικών.

Ο πολίτης δικαιούται δωρεάν αντίγραφο από το ΚΕΠ και επί πληρωμή φωτοτυπία από άλλες υπηρεσίες.

Παράλληλα με τις ίδιες διαδικασίες και όρους κάθε Περιφέρεια εκδίδει αντίστοιχα την εφημερίδα Διοίκησης Περιφέρειας για αποφάσεις που αφορούν Κοινότητες – Δήμους – Περιφέρειες.

Πέραν των ανωτέρω, στο διαδίκτυο υποχρεωτικά δημοσιοποιούνται στον αντίστοιχο κωδικό, α) πάσης φύσεως Συνεδρίες με τα συμπεράσματά τους, β) διαλέξεις και σεμινάρια, γ) Κρατικές ή Περιφερειακές επιστημονικές μελέτες και συμπεράσματα και δ) Πανεπιστημιακές διδασκαλίες κατά τρόπο εύχρηστο από τον μέσο πολίτη.

Σε όλες τις καταχωρήσεις πληροφόρησης στο διαδίκτυο πρέπει να υπάρχει ειδικός χώρος όπου κάθε πολίτης μπορεί να αναρτά τις παρατηρήσεις του ή πρόσθετες πληροφορίες, οι οποίες αποτελούν νομικό κριτήριο σε κάθε ένσταση ή διένεξη ή διεκδίκηση, εάν δεν λαμβάνονται αδικαιολόγητα υπ' όψη από την Διοίκηση.

Οι πάσης φύσεως Σύλλογοι είναι υποχρεωμένοι να αναρτούν στο Διαδίκτυο τις αρχαιρεσίες τους και πληροφορίες για τα πεπραγμένα τους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ – ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Τα Επιμελητήρια, οι Ομοσπονδίες και Συνομοσπονδίες όλων των κλάδων και όλων των δραστηριοτήτων είναι υποχρεωμένες σε δική τους ιστοσελίδα στο διαδίκτυο να αναρτούν κάθε πληροφόρηση και να την αποστέλουν ηλεκτρονικά στα φυσικά πρόσωπα των μελών τους, α) της δραστηριότητάς τους, β) των μελών τους τα οποία αναγράφονται σε πίνακα και γ) κάθε νομική ή διεθνής ή τοπική πληροφόρηση την οποία κατέχουν και δ) τα πάσης φύσεως πρακτικά τους.

Οι πάσης φύσεως Γενικές Συνελεύσεις με τις αποφάσεις τους περιληπτικά όλων των Επιμελητηρίων ή Ομοσπονδιών ή Συνομοσπονδιών.

Οι παραπάνω Οργανισμοί είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν δωρεάν νομικές, τεχνικές και εμπορικές πληροφορίες στα φυσικά μέλη τους και παράλληλα να βρίσκονται διασυνδεδεμένοι με τις Γραμματείες πληροφόρησης της Περιφέρειας του Κράτους και τις Πρεσβείες του Κράτους ανά τον κόσμο, με σκοπό την άντληση γνώσης ή πληροφοριών.

Σχέση Πολίτη – Κράτους

Η μεγαλύτερη καινοτομία είναι το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ και ενδεικτικά προτείνουμε για την λειτουργία του κράτους:

1) Στο αίτημα του κάθε πολίτη πρέπει η αρμόδια υπηρεσία να απαντά σε προκαθορισμένο χρόνο, εγγράφως και πλήρως αιτιολογημένα, με νομοθετική αναφορά είτε είναι θετική είτε είναι αρνητική απάντηση.

2) Οι κρατικές υπηρεσίες πρέπει να έχουν προκαθορισμένο χρόνο για την έκδοση κάθε εγγράφου ή κάθε παροχή υπηρεσίας.

3) Σε κάθε υπηρεσιακό κατάσταση θα υπάρχει κουτί παρατηρήσεων των πολιτών και παράλληλα θα λειτουργεί ειδική ιστοσελίδα για τον ίδιο σκοπό.

Η αξιολόγηση των παραπόνων των πολιτών, είτε από το κουτί παραπόνων, είτε από την σχετική ιστοσελίδα, θα γίνεται από αρμόδια επιτροπή της κάθε Περιφέρειας, στην οποία θα συμμετέχουν εκπρόσωποι ειδικά εκλεγμένοι των επαγγελματικών επιμελητηρίων και της ομοσπονδίας εργαζομένων και δύο (2) κληρωτοί πολίτες.

4) Τα πρωτόκολλα του κάθε υπηρεσιακού τμήματος οποιασδήποτε κρατικής υπηρεσίας που αφορούν υποθέσεις πολιτών είναι δημόσια γνωστά σε ανάλογη ιστοσελίδα.

5) Ο αρμόδιος λειτουργός επιβάλλεται να ενημερώνει εγγράφως τον κάθε πολίτη σε κάθε αίτημά του, τι προϋποθέσεις απαιτούνται και με ποια έγγραφα πιστοποιούνται αυτές. Δεν δικαιούται ο λειτουργός να ζητήσει πρόσθετα έγγραφα, εκτός και αν έχουν διαφοροποιηθεί οι συνθήκες.

6) Κάθε διοικητική πράξη όλων των υπηρεσιών του Κράτους αναρτάται σε ειδική ευανάγνωστη και λειτουργικά απλή ιστοσελίδα του κάθε τομέα. Όπως επίσης αναρτώνται όλοι οι ισχύοντες Νόμοι και οι ερμηνείες αυτών. Πέραν της ιστοσελίδας εκδίδεται εφημερίδα του Κράτους μηνιαία, όπου επιγραμματικά αναφέρονται οι Νόμοι που κάθε μήνα ψηφίζονται ως και όλες οι Διοικητικές πράξεις. Η εφημερίδα αυτή αναρτάται σε όλα τα Δημόσια καταστήματα και διατίθεται δωρεάν.

Ηθική πειθαρχία

Ενα κριτήριο που πηγάζει μέσα από την κοινωνία και στηρίζεται στην διαφάνεια, την λεπτομερή πληροφόρηση, την αρετή της διαχείρισης, την συμμετοχή στη διαχείριση και την εμπιστοσύνη. Το Σύνταγμα, οι Θεσμοί και οι Νόμοι θα γίνουν αναπτυξιακοί μόνο αν εξυπηρετούν τις παραπάνω αρχές και όλα αυτά ξεκινούν από την προσαρμογή της παιδείας και της οικονομικής επιστήμης σε αυτά.

ΜΙΚΡΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Το διεθνές σύστημα ήταν και εξακολουθεί να είναι ένα σύστημα κυρίαρχων κρατών.

Η οικονομική κυριαρχία των μεγάλων χωρών είναι αναπόφευκτη λόγω μεγέθους της αγοράς τους και ως επακόλουθο της οικονομίας τους.

Έτσι η κοινωνική εξάρτηση σε όλες της, τις μορφές, διαπλάθεται.

Η κάθε μικρή χώρα είχε πάντα κυβερνήσεις συνεργασίας με συμμετοχή όλων των κομμάτων.

Δεξιοί και σοσιαλιστές στην επίσημη κυβέρνηση, αριστεροί στην πραγματικοί κυβέρνηση των συνδικαλιστών. Οι μεν δεν θέλουν να κάνουν τίποτα, οι δε εξασφαλίζουν ότι δεν θα γίνει τίποτα.

Στους ικανότερους δεν μένει άλλη λύση από την φυγή.

Και κάποιοι βέβαια θα πούνε: «Σιγά, και που θα πάς;»

Αυτό πράγματι, ειπώθηκε από ένα συμβιβασμένο ρεαλιστή σε ένα νεαρό αριστούχο επιστήμονα που έφευγε από την πατρίδα του. Και αυτός απάντησε.

«Τίσως έχεις δίκιο, αλλά εκεί που πάω, δεν θα πονάω τόσο, γιατί δεν θα είναι η πατρίδα μου».

ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Ο πολίτης παράγει προϊόντα, ο πολίτης δημιουργεί νέα αγαθά και υπηρεσίες, ο πολίτης καινοτομεί και μεγεθύνει την οικονομία.

Τι χρειάζεται λοιπόν ο πολίτης το Κράτος;

Το Κράτος χρειάζεται να εξασφαλίσει τις υποδομές που χρειάζονται, για να διευκολύνει τον πολίτη να παράγει, να δημιουργεί, να καινοτομεί.

Στη δημιουργία λοιπόν των υποδομών, πρέπει να έχουν πρώτο λόγο οι πολίτες που γνωρίζουν τι θέλουν πολύ καλλίτερα από οποιαδήποτε Κυβέρνηση.

Αλλά ας δούμε όταν λέμε υποδομές, ποιες είναι αυτές.

Α) ΒΑΣΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Τη φορολογία, έχουν καθιερώσει τα Κράτη, ως ένα εισπρακτικό μηχανισμό, Αυτή η Ταμειακή αντίληψη των φόρων θα είναι πάντα άδικη για όλες τις ομάδες πολιτών.

Η φορολογία πρέπει να καθιερωθεί ως μία υποδομή ανάπτυξης και πρέπει να περιέχει μερικές απaráβρατες αρχές όπως ενδεικτικά :

1. Για να υπάρχει ισότιμος ανταγωνισμός μεταξύ των πολιτών, η φορολογία πρέπει να είναι υψηλότερη στις επιχειρήσεις που το Κράτος τους έχει εξασφαλίσει τις υποδομές που χρειάζονται και χαμηλότερη όπου οι υποδομές είναι ελλειμματικές, με στόχο την εξισορρόπηση των δαπανών λειτουργίας.

2. Όλα τα προϊόντα πρέπει να διαχωριστούν σε ομάδες όπως : α) πρώτης ανάγκης, β) ποιότητας ζωής, γ) Πολυτέλειας, κλπ.

Κάθε ομάδα θα έχει διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές

Επίσης σε πάσης φύσεως νόμιμες δράσεις που επιβαρύνουν ή ενοχλούν την κοινωνία να επιβάλλεται πρόσθετος φόρος αποκατάστασης.

Β) ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Για τις τεχνικές υποδομές διαχωρίζονται: 1) Ο ιδιοκτήτης τους (Κράτος-Περιφέρειες-Δήμοι κλπ.), θα πρέπει να αναφέρει δεσμευτικά, πως θα αποσβεστούν οι δαπάνες κατασκευής του έργου. 2) Ο διαχειριστής που αναλαμβάνει τη συντήρηση και καλή λειτουργία του έργου, καθίσταται υπεύθυνος όταν το παραλάβει εάν έχει εκτελεσθεί σωστά και 3) Κοινωνικός φορέας Ελέγχου και Διαίτησας Τεχνικών Υποδομών, θα ελέγχει την καλή εκτέλεση του έργου και θα αποφασίζει για κάθε παρέκκλιση στην κατασκευή και για κάθε διαφορά που θα προκύψει έως το έργο παραδοθεί.

Γ) ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Η χρηματοδότηση κοινωνικών υποδομών μέσω προγραμμάτων έχει σχεδόν πάντα μία ημερομηνία λήξης και ανακουφίζουν προσωρινά τους πολίτες,

Το βάρος των χρηματοδοτήσεων πρέπει να είναι η δημιουργία υποδομών που θα διαρκέσουν στο χρόνο και μάλιστα σχεδιασμένες για να λειτουργούν ωφέλιμα, δηλαδή κάθε μονάδα να δικαιολογεί αποδεδειγμένα το κόστος λειτουργίας της.

Ένας σχεδιασμός δικτύων κέντρων κοινωνικών υποδομών: α) ανοικτής προστασίας ηλικιωμένων, β) ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων, γ) δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, δ) βοήθειας στο σπίτι, ε) βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών, πρέπει να έχουν μία κοινή λειτουργικότητα υποστήριξης από το Κράτος, ως ύψιστη υποδομή.

Συμπληρωματικά και βελτιωτικά συνδράμουν Δήμοι, Περιφέρειες και οι πολίτες με κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις αναλαμβάνοντας συνεργατικά συμπληρωματικές επιχειρήσεις (πρόσθετη υγειονομική περίθαλψη, κοινωνικές δράσεις, κάλυψη δαπανών μεταναστών, ανασφάλιστων, κλπ.).

Δ) ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ειδικά η εφαρμοσμένη έρευνα (πειραματική ή όχι) από μεμονωμένα άτομα ή ομάδες, πρέπει να έχει στη διάθεσή της σε όλη την Επικράτεια ανοικτά ερευνητικά έργα.

Ε) ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Ο σεβασμός στη βιοποικιλότητα ενός τόπου επιφέρει έσοδα, μειώνει δαπάνες και αναπτύσσει την οικονομία.

Κάθε διαχείριση της φύσης από το Κράτος πρέπει να σέβεται και να αποδέχεται τη γνώμη και τις προτάσεις αυτών που ζουν στη φύση και από τη φύση, μέσα από καθιερωμένους θεσμούς.

ΣΤ) ΙΝΤΕΡΝΕΤΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Το Κράτος πρέπει να υποστηρίζει τη δημιουργία αυτόνομων δομών με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους που δραστηριοποιούνται σε ένα πεδίο (υγεία, διατροφή, πρωτογενή τομέα, παιδιά, κλπ.).

Οι αυτόνομες ιντερνετικές δομές αποτελούν ένα «γαλαξία» επιχειρήσεων διάσπαρτων στην επικράτεια και συνθέτουν ένα δίκτυο δημιουργίας καινοτόμων εφαρμογών και πολλές φορές είναι οριζόντια συνδεδεμένα. Στέκονται δίπλα στην κοινωνία με πληροφόρηση και προτάσεις.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΥΗΜΕΡΕΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΜΟΝΟ ΑΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΥΗΜΕΡΟΥΝ, ΑΝΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΑΣΚΟΠΑ ΚΑΙ ΑΚΑΡΠΑ ΔΑΝΕΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΣ ΠΕΤΥΧΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΑΝΕΙΑ ΜΟΝΟ.

ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΛΘΕΙ Η ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΔΑΝΕΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΣΑ ΘΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΔΗΜΟΙ -ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

Για δημοτικά έργα τεχνικής υποδομής και αντίστοιχες μελέτες απαιτείται αιτιολογημένη απόφαση του 66% των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου ή της Περιφερειακής Βουλής ή διαδημοτικά ή περιφερειακά. Για τα έργα αυτά ομάδες πολιτών μπορούν υποβάλλουν τεκμηριωμένες προτάσεις, τις οποίες οι αρμόδιες υπηρεσίες ολοκληρώνουν ως προμελέτες προς εξέταση μαζί με άλλες μελέτες των υπηρεσιών ή εταιρειών και τίθενται στην ψηφοφορία για έγκριση των Δημοτικών Συμβουλίων ή Περιφερειακής Βουλής, ως άνω, και αφού αναλυτικά αξιολογηθούν από τις αρμόδιες «ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ».

ΚΡΑΤΟΣ

Κρατικά διαπεριφερειακά έργα τεχνικών υποδομών προτείνονται για μελέτη και υλοποίηση από την Εκτελεστική Αρχή του Κράτους, με τη σύμφωνη γνώμη της Βουλής των Περιφερειών, που αφορούν τα έργα αυτά.

Οι αξιολογημένες προτάσεις μελετών προτείνονται από την επιτροπή ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ, η οποία αποτελείται από:

- 1) μέλος εκλεγμένο στο ΤΕΕ
- 2) μέλος της Περιφερειακής Βουλής που αφορά το έργο
- 3) μέλος υπεύθυνος εκπροσώπων της τεχνικής

ΕΧΩ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ.
ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΠΑΤΑΞΕ
ΓΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ.

υπηρεσίας του Κράτους

- 4) εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Αρχής
- 5) μέλος εκπρόσωπος της Νομοθετικής Βουλής.
- 6) μέλος εκπρόσωπος της Αξιοματικής μειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής

Η επιτροπή αυτή επεξεργάζεται τις προτεινόμενες μελέτες και τις υποβάλλει με σχετική γνωμοδότηση στην Νομοθετική Αρχή για έγκριση.

Δημοσιοποιούνται οι προτάσεις, τα πρακτικά και όλες οι τεκμηριωμένες μελέτες-προσφορές που

υποβλήθηκαν.

Ένσταση κατά των αποφάσεων της επιτροπής ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ για μη τήρηση κανόνων, προδιαγραφών και διαδικασιών, μπορεί να υποβάλλει κάθε φορέας που επηρεάζεται από το έργο αυτό και λειτουργεί νόμιμα.

Τις ενστάσεις αυτές κρίνει Ανώτατο Οικονομικό Δικαστήριο της δικαιοσύνης και εισηγείται σε καθορισμένο χρόνο στην Νομοθετική Αρχή του Κράτους, η οποία αποφασίζει με πλειοψηφία 51%.

Όλα τα έργα τεχνικών υποδομών είναι εγγυημένα από τον φορέα υλοποίησής τους τουλάχιστον για μια 5ετία λειτουργίας τους.

Ο ΦΟΡΕΑΣ Ελέγχου και Διαίτησας Κοινωνικών Υποδομών είναι ένας ανεξάρτητος κοινωνικός φορέας σε επίπεδο Περιφερειών και Κράτους, ο οποίος ελέγχει και αποφασίζει για οποιοδήποτε διαφορές που αφορούν όλα τα έργα των Δήμων, Περιφερειών και Κράτους.

Ο φορέας αυτός αποτελείται από :

- 1) Εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου
- 2) Εκπρόσωπος του Εμπορικού Επιμελητηρίου
- 3) Εκπρόσωπος του Βιομηχανικού Επιμελητηρίου
- 4) Εκπρόσωπος του Τουριστικού Επιμελητηρίου
- 5) Εκπρόσωπος της Δικαιοσύνης
- 6) Εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Αρχής του Κράτους
- 7) Εκπρόσωπο των Τεχνικών Υπηρεσιών του Κράτους

Διάλογος: σχέσεις κοινωνίας και πολιτικής

Συζητώντας μια παρέα για το άδικο πελατειακό οργανωμένο σύστημα συμφώνησα και εγώ ότι συνήθως διορίζονται ή εξυπηρετούνται στα καθημερινά τους προβλήματα πολίτες που υπερασπιζόνταν και ήταν ενταγμένοι στο σύστημα αυτό. Έτσι αδικούνταν άλλοι ικανότεροι πολίτες, ή έχαναν τα δικαιώματά τους, ή καταστρέφονταν οι ελπίδες και ο αγώνας τους, γιατί με επιλογές του συστήματος, προτιμούνταν οι υποστηρικτές του. Τότε με διακόπτει ένας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπητέ φίλε και εσύ δεν χρησιμοποιήσες το σύστημα για να ωφεληθείς σε κάποιες περιπτώσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι φίλε μου, το χρησιμοποίησα γιατί δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά. Δεν υπόταχθηκα όμως να το υπηρετήσω. Και ξέρεις γιατί; Όταν κάποτε διεκδικούσα σε σοβαρή υπόθεσή μου το δίκιο μου, ένας τουλάχιστον ειλικρινής εκείνη τη στιγμή Βουλευτής, μου είπε.

Άκου φίλε μου. Ποτέ μην ζητάς το δίκιο σου γιατί κανείς δεν διακινδυνεύει να συγκρουσθεί με αυτούς που σε αδικήσαν. Σκέψου έναν άλλο τρόπο να διεκδικήσεις αυτό που θέλεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή πάντα πρέπει να σκεπτόμαστε τι ελιγμούς θα κάνουμε για να επιβιώσουμε, χωρίς να αγωνιζόμαστε για το δίκιο μας τουλάχιστον;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, έτσι γιγαντώνεται μέσα στην κοινωνία το πελατειακό σύστημα και δεν καταργείται γιατί γίναμε όλοι μέρος του.

Όλοι υποχρεωθήκαμε να ζούμε έτσι, αλλά οι ωφελιμένοι του συστήματος είναι μειοψηφία. Τόση μειοψηφία όση χρειάζεται ένα εκλογικό σύστημα για να εκλέξει πάλι τους πάτρωνές του στην εξουσία.

Αλλά αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει για πάντα.

Το τέλος του θα έρθει μόνο εάν οργανωθούμε κοινωνικά και να διεκδικούμε τα δίκια μας συλλογικά και προσεκτικά, να μην κάνουν τα δίκια μας ή οι δράσεις μας ζημιά σε άλλους συμπολίτες μας.

Κοινωνικές καινοτομίες

Δεν γνωρίζω καμία ιδεολογία κοινωνικής οργάνωσης, την οποία να μην έχει προσαρμόσει σε βάθος χρόνου η κοινωνία στις συνθήκες της ώστε η ιδεολογία να μένει πάντα ανεκπλήρωτη. Η σύγχυση της ιδεολογίας με την πραγματικότητα δεν μένει ποτέ ατιμώρητη.

Τα μέλη μιας κοινωνίας, παράλληλα με τις καθημερινές τους ασχολίες, να μπορούν να μεταφέρουν τις σκέψεις τους θεσμικά και οργανωμένα σε αυτούς που αποφασίζουν.

Δικαιούνται οι άνθρωποι της καθημερινότητας να ακούγονται και να παίρνουν αναλυτικές απαντήσεις υποχρεωτικά.

Ο πολίτης δικαιούται

Σε μια ολοκληρωμένη δημοκρατία πέραν από τα πολιτειακά κόμματα, πρέπει να λειτουργούν θεσμικά δύο εκλεγμένα Σώματα:

1) Η «Δημογεροντία» του Κράτους στην οποία συμμετέχουν ενεργοί συνταξιούχοι, κάτοχοι εμπειριών, τεχνογνωσίας και σοφίας μιας ζωής και εκλεγμένοι μεταξύ τους με απλές και αντικειμενικές διαδικασίες, συγχρόνως με τις πολιτικές εκλογές.

2) Η «Εκκλησία των Εθελοντών» του Κράτους, προέρχεται από εθελοντές πολίτες, οι οποίοι αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς, μέσω μη επαγγελματικών συλλόγων, προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες

Τα παραπάνω συμβουλευτικά Σώματα υποβάλλουν προτάσεις στους Κοινοβουλευτικούς αντιπροσώπους και στην Εκτελεστική αρχή, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν σύντομα και αιτιολογημένα.

Κοινή συνεδρία της «Δημογεροντίας» και της «Εκκλησίας των Εθελοντών» αποτελεί το Σώμα της «Γερουσίας» του Κράτους, η οποία μπορεί να αναπέμψει σχέδια νόμου ή Νόμους, αιτιολογημένα προς επανέγκρισή τους από την απόλυτη πλειοψηφία της Νομοθετικής Βουλής.

Ομαδοσυνεργατική διδασκαλία

Η παραδοσιακή τάξη διατηρείται, απλά διαφοροποιείται η στρατηγική και οι μέθοδοι που εφαρμόζονται.

Είναι γεγονός ότι η ομαδική εργασία γενικώς είναι πιο ευχάριστη από την ατομική, διότι συμβαδίζει με την ανάγκη των παιδιών για δράση και ενέργεια.

Ντροπαλοί και εσωστρεφείς μαθητές, οι οποίοι έχουν αναστολές και δύσκολα εμπλέκονται στις μαθησιακές δραστηριότητες, μπορούν στα πλαίσια της ομαδικής εργασίας να συμμετέχουν ενεργητικά στα δρώμενα της τάξης.

Και πάνω από όλα η ομαδική εργασία επιτρέπει από τη φύση της την αλληλοβοήθεια των μελών της και την διόρθωση των λαθών σε μια Χαλαρή ευχάριστη και πλήρως υποστηρικτική ατμόσφαιρα.

Η ιδεώδης ομάδα της σχολικής εργασίας αποτελείται συνήθως από δύο μέχρι πέντε μέλη.

Τα κριτήρια συγκρότησης των ομάδων ποικίλλουν και ως τέτοια μπορούν να χρησιμοποιηθούν η φιλία, οι συμπάθειες, η γειτνίαση του τόπου κατοικίας, τα κοινά ενδιαφέροντα, οι κλίσεις, το

πνευματικό επίπεδο, η διδακτές ύλη, κλπ.

Ο δάσκαλος δίνει σαφείς και κατά τον δυνατόν γραπτές οδηγίες για τον τρόπο εργασίας και ορίζει τον χρόνο παράδοσης ή παρουσίασης της εργασίας.

Μετά από το πέρας των εργασιών των ομάδων πρέπει να καλούνται οι εκπρόσωποι τους, να εκθέτουν τα αποτελέσματα των εργασιών τους.

Κατά την παρουσίαση ακούν όλοι οι μαθητές προσεκτικά ή παρακολουθούν τυχόν οπτικοακουστικό υλικό. Έπειτα ασκείται καλοπροαίρετη κριτική των εργασιών από τους μαθητές και έτσι δημιουργείται γόνιμος διάλογος.

Γίνεται επίσης συνήθως και μια σύντομη συζήτηση επί των αποτελεσμάτων και μια σύνοψη από τον δάσκαλο στο τέλος σχετικά με ότι έχουν μάθει από την ομαδική εργασία.

Με τον τρόπο αυτό πιστεύουν ότι αναπτύσσουν το άσος, αλλά ταυτοχρόνα υπηρετούν και την κοινωνική αποστολή του σχολείου, που αποβλέπει στο να καταστήσει ικανούς τους μαθητές να εισέλθουν στην κοινωνική και οικονομική ζωή του ενήλικα.

Η ΗΘΙΚΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η οικογενειοκρατία συνήθως υπάρχει παντού.

Στη τέχνη, στο εμπόριο, στην επιστήμη, στην εργασία, στο κεφάλαιο και στην πολιτική. Αυτό ακριβώς επικαλούνται οι πολιτικοί και δημιουργούν οικογενειακές δυναστείες, οι οποίες δικαιώνουν και υπηρετούν σύμφωνα με αυτά στα οποία τους μύησε η οικογένεια.

Η σύγκριση αυτή όχι μόνο δεν είναι αληθινή, αλλά και υποκρύπτει ασέβεια και λαθροχειρία.

Ο τεχνίτης, ο έμπορος, ο επιχειρηματίας κλπ. μαθαίνουν το παιδί τους, το οποίο εργάζεται στο επάγγελμα του γονέα και αναλαμβάνει όταν έχει μάθει τη δουλειά του, επιφορτισμένο με όλα τα βάρη που έχει η επιχείρηση.

Ο γιος πολιτικός έχει υποχρέωση να γνωρίζει και αυτός τη δουλειά του πριν αναλάβει να εκπροσωπή την κοινωνία.

Πρέπει να γνωρίζει, εργαζόμενος μέσα στην κοινωνία, πως λειτουργεί κάθε τομέας στην κοινωνία, να βιώσει την καθημερινότητα της κοινωνίας και με τις εμπειρίες του μαζί με την οικογενειακή πείρα να έχει αποκτήσει την ικανότητα να την εκπροσωπήσει έχοντας την ικανότητα πλέον με την πολιτική παρουσία του να αναδεικνύει την καθημερινότητα και να εκφράζει για κάθε θέμα τις επιθυμίες και τις απόψεις της κοινωνίας και μόνο με την μύησή του στην κοινωνία θα μπορεί συνειδητά να γίνει η έκφρασή της.

Η πολιτική δεν μαθαίνεται, δεν διδάσκεται, κυρίως είναι μύηση και έκφραση.

Έτσι οι εγκάθετοι γόννοι δεν μπορούν να αντιληφθούν την κοινωνική λειτουργία της καθημερινότητας.

Σπουδάζουν σε σημαντικά Πανεπιστήμια πως πρέπει να διαχειριστούν τους πολίτες και την κοι-

νωνία, επιβάλλοντας σε αυτούς τους τρόπους που διδάχθηκαν.

Έτσι εγκαθίσταται μέσα τους το αίσθημα της επιβολής τους στην κοινωνία με προκάτ διαδικασίες.

Οι λαοί μεταλλάσσονται, είναι διαφορετικοί, τα προβλήματά τους είναι διαχρονικά διαφορετικά και δεν είναι τα ίδια σε όλες τις κοινωνίες. Για τους λόγους αυτούς δεν αρκούν τα στερεότυπα μαθήματα οποιουδήποτε Πανεπιστημίου.

Τότε οι σύμβουλοι οι πατρώνες του, μπορεί να τον οδηγήσουν σε κάποιες επιτυχίες για μέρος της κοινωνίας ή αποτυχίες για ένα άλλο μέρος.

Σε κάθε περίπτωση δε θα λειτουργεί το δίκαιο για όλους. Αλλά για τις αποτυχίες δε θα πληρώσει ποτέ, όπως του επιχειρηματία ο γιος, απλά θα εναλλαχθεί στην εξουσία με κάποιους άλλους, συνήθως ομοίους του.

Διάλογος ενός παπά με έναν εισαγγελέα περί δικαιοσύνης

Πριν κάποια χρόνια. Συνταξιδεύαμε με λεωφορείο από Αθήνα για Αγρίνιο. Και, σαν με είδε παπά, άρχισε να απαγγέλλει τον «Υμνο της Αγάπης» του Αποστόλου Παύλου.

- Είστε εκπαιδευτικός; τον ρώτησα. Μια και έμοιαζε με παραδοσιακό δάσκαλο, απ' αυτούς, που συνηθίζουν, στα χωριά, να κάνουν και τους ιεροψάλτες.

- Όχι, μου αποκρίθηκε, είμαι εισαγγελέας!
- «Στον ουρανό σε ζήταγα και στη γη σε βρήκα»! του είπα.

- Και πώς έτσι; με ρώτησε αιφνιδιασμένος. Μήπως έχεις προηγούμενα με κάποιον εισαγγελέα;

- Όχι! Απλά θα ήθελα, αν έχετε την καλοσύνη, να συζητήσουμε κάποιες απορίες, που έχω, σχετικά με τους δικαστικούς λειτουργούς.

- Ευχαρίστως, μου αποκρίθηκε, αν και δεν έδειχνε να νιώθει και τόσο ευχαριστημένος.

- Πρώτα-πρώτα δεν μπορώ, του είπα, να καταλάβω, ποια μπορεί να είναι η σχέση σας με τη δικαιοσύνη.

- Μα είμαστε ακριβώς αυτοί, που υπηρετούμε τη δικαιοσύνη!

- Κι όμως φοβούμαι μήπως ισχύει και στην περίπτωση σας το «πάσα η δικαιοσύνη υμών ως ράκος αποκατημένης (=όλη σας η δικαιοσύνη είναι ένα κουρελόπανο)», όπως λέει ο προφήτης Ησαΐας, σχετικά με την ανθρώπινη δικαιοσύνη.

- Δεν σας καταλαβαίνω.

- Πρώτα-πρώτα οι νόμοι, με βάση τους οποίους δικάζετε, είναι, σε ένα μεγάλο ποσοστό, άδικοι. «Κατ' εικόνα και ομοίωση» της εκάστοτε άρχουσας τάξης: Οι βασιλιάδες νομοθετούσαν σύμφωνα με τα συμφέροντά τους. Οι φεουδάρχες ομοίως. Και οι τωρινοί τσιφλικάδες, οι βουλευτάδες με την λοιπή άρχουσα αναρχία νομοθετούν κι αυτοί σύμφωνα με τα συμ-

φέροντά τους. Και είναι και το άλλο: Την ηγεσία των λειτουργών της Δικαιοσύνης την επιβάλλει η εκάστοτε εκτελεστική εξουσία. Που ασφαλώς επιλέγει τους «ημέτερους». Και ακόμη είναι και το σκάνδαλο της προνομιακής σας μισθοδοσίας. Το οποίο σας καθιστά εκ προϋποθέσεως άδικους απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Συνεπώς, για ποια δικαιοσύνη να μιλάμε;

- Σχετικά με τα δύο πρώτα-τη νομοθεσία, δηλαδή, και την ηγεσία της Δικαιοσύνης-συμφωνώ μαζί σας, είπε ο εισαγγελέας. Όμως γι' αυτά δεν ευθυνόμαστε εμείς, αλλά η νομοθετική και η εκτελεστική εξουσία, που μας τα επιβάλλει. Θα διαφωνήσω όμως σχετικά με την προνομιακή μισθοδοσία. Η οποία έχει σκοπό να καθιστά τους δικαστικούς λειτουργούς απρόσβλητους από δωροδοκίες.

- Κι όμως, του είπα, στην πραγματικότητα η προνομιακή μισθοδοσία κάνει τον ακριβώς αντίθετο απ' αυτό, που φαίνεται ότι θέλει να αποτρέψει. Γιατί, σε τελική ανάλυση, δωροδοκεί, με την προνομιακή μισθοδοσία, για λογαριασμό της, τους δικαστικούς λειτουργούς. Και γι' αυτό παρατηρούμε ότι κάθε φορά, που οι εξουσιαστές είναι αντιμέτωποι με απλούς πολίτες, οι δικαστικοί λειτουργοί αλληθωρίζουν, κατά κανόνα, προς την πλευρά της άρχουσας αναρχίας.

Και, όσο κι αν φαίνεται παράδοξο, ο εισαγγελέας συμφώνησε μαζί μου.

Η μόνη αχτίδα φωτός, στο σκοτεινό αδιέξοδο, φαίνεται να είναι η στάση κάποιων, ελάχιστων. Νομικών και δικαστικών λειτουργών. Οι οποίοι φαίνονται να διαθέτουν ακόμη κάποια ζώπυρα ευψυχίας. Και δεν κατάντησαν και αυτοί-κατ' εικόνα και ομοίωση του κατεστημένου. Αφού κατορθώνουν, παρόλα τα πλοκάμια της ξεπουλημένης νομοθετικής, εκτελεστικής και μιντιακής εξουσίας, να διατηρούν άγρυπνη και αδούλωτη τη συνείδησή τους.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Προεδρία και εκτελεστική αρχή

Η Εκτελεστική Αρχή είναι ένα Σώμα, το οποίο απαρτίζεται από εκλεγμένα από τους πολίτες, μέλη που τα διακρίνει η πείρα τους, στην λειτουργία της κοινωνίας.

Το Σώμα αυτό έχει σκοπό την επίβλεψη, τον έλεγχο και την προσαρμογή όλων των υπηρεσιών του Κράτους στους Νόμους, τους θεσμούς, το Σύνταγμα και τις δικαστικές αποφάσεις, με στόχο ο πολίτης να γίνεται αποδέκτης, με διαφάνεια όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, χωρίς οι υπηρεσίες του Κράτους να διαστρεβλώνουν ή να ακυρώνουν τις προθέσεις των Νομοθετών.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προΐσταται της Εκτελεστικής Αρχής. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε γενικές εκλογές εκλέγεται απευθείας από τους πολίτες.

Ο Πρόεδρος ως υποψήφιος προτείνει για κάθε τομέα του Κράτους (Υπουργεία) στο ψηφοδέλτιο του, τρεις υποψηφίους για κάθε τομέα, οι οποίοι επίσης ψηφίζονται. Οι πολίτες ψηφίζουν Πρόεδρο και ένα άτομο για κάθε τομέα, από αυτούς που προτείνει ο Πρόεδρος. Ο πολίτης μπορεί να ψηφίσει ένα Πρόεδρο, αλλά έχει και την δυνατότητα να ψηφίσει έναν υπεύθυνο ενός τομέα, τον οποίο προτείνει ένας άλλος υποψήφιος Πρόεδρος.

Η δυνατότητα αυτή δίνει την ευκαιρία στον πολίτη να αξιολογεί, ανεξάρτητα συνδυασμών των υποψηφίων και έτσι σπάει η μονολιθικότητα των κομμάτων και μάλιστα σε θέματα Ελέγχων και Διαχείρισης των Κρατικών υπηρεσιών, όπου το θέμα δεν είναι πολιτικοϊδεολογικό. Ο εκλεγών Πρόεδρος είναι ο Ανώτατος Άρχων της Δημοκρατίας με δεύτερο στην τάξη τον Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι ο αρχηγός της πλειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής.

Η υπηρεσία ελέγχου της Κρατικής και Περιφερειακής λειτουργίας υπάγεται απευθείας εκ των Πρόεδρο.

Να χρησιμοποιείς παλαιούς νόμους και φρέσκα φαγητά.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΕΚ ΤΩΝ 7 ΣΟΦΩΝ

Δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων

Επειδή ο θεσμός του κόμματος προσπαθεί να αντικαταστήσει μέσω εκλεγμένων οργάνων, την άμεση παρουσία των πολιτών στα κέντρα λήψης αποφάσεων και ελέγχου, η δημοκρατική τους συγκρότηση και λειτουργία αποτελεί τον θεμέλιο λίθο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η πραγματικότητα απογοητεύει.

Η πιο ουσιαστική και αναγκαία κοινωνική παρέμβαση που πρέπει να επιχειρηθεί, είναι η θεσμική παρέμβαση στη δομή και λειτουργία των κομμάτων, ως φορέων της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

Έτσι θεσμικά πρέπει να κατοχυρωθούν κανόνες, μερικούς τους οποίους αναφέρουμε παρακάτω:

1. Τα καταστατικά των κομμάτων πρέπει να καταστούν θεσμικά, ως δεσμευτικά έγγραφα λειτουργίας τους και κάθε καταστρατήγησή τους να αντιμετωπίζεται αυστηρά από το πολίτευμα, ως πολιτειακό ολισθημα.

2. Να αναβαθμιστεί ο ρόλος του «μέλους του κόμματος» καθότι επιτελεί πολιτικό λειτουργήματα, ίσης σημασίας με εκείνο οποιουδήποτε

εκλεγμένου. Το πολίτευμα πρέπει να εγγυάται και να καθορίζει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των μελών των κομμάτων.

3. Δεν πρέπει να υπάρχουν μέσα στο κάθε κόμμα όργανα που δεν έχουν εκλεγεί με άμεσο τρόπο,

4. Οι υποψήφιοι για όλα τα αξιώματα ψηφίζονται από τα μέλη και τους δηλωμένους φίλους του κόμματος,

5. Οι υποψήφιοι επιβάλλεται : α) να μην έχουν δικαστεί ή εκκρεμούν δίκες για βαριά πλημμελήματα και κακουργηματικές πράξεις, β) έχουν δετή πραγματική επαγγελματική προϋπηρεσία, γ) καταθέτουν όλα τα τυχόν αφανή ή εμφανή περιουσιακά στοιχεία της οικογένειάς των και συγγενών Α' βαθμού, δ) δεν δικαιούνται να γίνουν Υπουργοί ή Κρατικοί Αξιωματούχοι, ε) δεν δικαιούνται να εκλεγούν πέραν των οκτώ (8) ετών ή το μέγιστο σε τρεις εκλογές, στ) εκλεγείς βουλευτής αποβάλλεται του αξιώματός του, εάν με δημοψήφισμα ζητηθεί από το λαό με διπλάσιους ψήφους από αυτούς που εκλέχτηκαν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΣΥΔΟΣΙΑ

Όταν λέμε π.χ. ελεύθερη αγορά δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι καθένας μπορεί να κάνει ότι θέλει όπως θέλει, και να προσδοκούμε, ότι αν παρανομεί θα τιμωρηθεί και τους διώκτες του θα τους κάνουν με ήρωες.

Για να παράγουν κοινωνικά αποτελέσματα όλες οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν αποδεκτοί μερικοί βασικοί κανόνες και ενδεικτικά παραθέτουμε.

1) Η ανωνυμία των ιδιοκτητών, διαφόρων μορφών εταιρειών πρέπει να καταργηθεί, τουλάχιστον ως ανεξήγητη.

2) Οι τράπεζες και άλλες χρηματοδοτικές εταιρείες πρέπει να είναι συνυπεύθυνες, για την αποπληρωμή των δανείων τους, διότι πρώτον είναι μία επαγγελματική επιλογή τους και δεύτερον πρέπει να ενεργούν με συμπάρσταση στον δανειολήπτη, για να είναι ικανός να τους επιστρέψει τα δάνεια.

3) Για την υγεία της ανθρωπότητας και την επιβίωση όλων των λαών, οι μεταφορές φρέσκων προϊόντων, πρέπει να μεταφέρονται στις κεντρικές αγορές κατανάλωσης άμεσα και δωρεάν, με συνεισφορά Διεθνούς Οργανισμού.

4) Αντί βοηθημάτων σε φτωχότερους λαούς να

παρέχονται εκπτώσεις επί των τιμών των αγαθών και τεχνονομία παραγωγικής δημιουργίας. Έτσι θα απεξαρτητοποιηθούν από την αρρώστια της επαιτείας.

5) Πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή νόμων κατά του Αθέμιτου Ανταγωνισμού, με έλεγχο της πηγής των κεφαλαίων, της παραπλανητικής διαφήμισης, της κάτω του κόστους πώλησης, της φορολόγησης ανάλογα της πολυτέλειας, την καθιέρωση ελάχιστης τιμής κλπ.

6) Ο Ανταγωνισμός είναι παράνομος όταν γίνεται μεταξύ έστω και ελάχιστα διαφορετικών προϊόντων, χωρίς να αναδεικνύεται η ποιοτική διαφορά. Έτσι νεφελώδης ανταγωνισμός προσφέρει φθηνότερες τιμές για ποιοτικά κατώτερα προϊόντα, με αποτέλεσμα να εκφυλίζεται συνεχώς η ποιότητα της ζωής.

7) Οι μικρομεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις να έχουν την ίδια εύκολη πρόσβαση, στην πληροφόρηση, την τεχνονομία και την ίδια αντιμετώπιση νομικά και χρηματοδοτικά.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες λειτουργίας, όλες οι δραστηριότητες ιδιωτικές, κοινωνικές και κρατικές θα αναδείξουν τα κοινωνικά αποτελέσματα που παράγουν άμεσα ή έμμεσα.

Η ηθική του χρήματος

Τελικά ίσως πρέπει να δεχτούμε την χρησιμότητα της απόκτησης χρήματος και να αποδεχτούμε ότι το χρήμα δεν κάνει κακό στον άνθρωπο, αλλά αποκαλύπτει τον χαρακτήρα του, με τον τρόπο που απέκτησε το χρήμα και τον τρόπο που το διαχειρίζεται.

Η θεσμική ύπαρξη Ανωνύμων Τίτλων, θυρίδων φύλαξης και Απόκρυψης αξιών, Κρατών που επιτρέπουν την απόκρυψη των ιδιοκτητών του χρήματος και μη φορολόγησης, καταδεικνύει την βούληση των κοινωνιών και ειδικά των εκπροσώπων των κοινωνιών, να αποδέχονται την ύπαρξη παράνομου χρήματος, του οποίου οι ιδιοκτήτες και ο τρόπος απόκτησης, πρέπει να αποκρυφτούν.

Όλοι οι κοινωνικοί εκπρόσωποι έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη χρήματος, του οποίου ο τρόπος απόκτησης, δεν είναι νόμιμος ή πολλές φορές είναι απάνθρωπος και όχι μόνο έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη αυτού του χρήματος που παράνομα έχει αποκτηθεί (ονομάζεται μαύρο χρήμα) αλλά και

έχουν νομιμοποιήσει την φύλαξη και την διακίνηση του και αυτή τους η συμπεριφορά τους κατατάσσει στην κατηγορία των ηθικών αυτουργών.

Παράλληλα βέβαια, η κοινωνική ηθική, επιτάσσει την οργάνωση δράσεων, για να αποκαλυφθούν οι έχοντες αποκτήσει με παράνομο τρόπο χρήματα, ώστε να φορολογήσουν τα χρήματα αυτά και σε σπάνιες περιπτώσεις να τα κατάσχουν.

Η θεσμική καθιέρωση και αποδοχή της παράνομης απόκτησης και φύλαξης χρήματος, διαπλάθει τους ανθρώπους και τον χαρακτήρα τους και επιβάλλεται στις κοινωνίες, η μύηση της αποδοχής ότι ο τρόπος απόκτησης του χρήματος να μην πρέπει να ελέγχεται αλλά παράλληλα είναι πολύ σημαντικό να αποδεχόμαστε τον κατέχοντα τα μαύρα χρήματα ως σεβαστό κοινωνικό πρόσωπο, όταν η διάθεση των χρημάτων του ή μέρος αυτών έχει μία χρησιμότητα για την κοινωνία ή μέρος αυτής.

Αυτή ακριβώς την πρόθεση πρέπει, οι θεσμοί της πολιτείας, να καταστέλλουν με απλές και λειτουργικές διαδικασίες όπως:

A) Οι συναλλαγές άνω των 3000 ευρώ να γίνονται στο Ταμείο Συναλλαγής με την παρουσία της φορολογικής δήλωσης του συναλλασσόμενου.

B) Οι εταιρικές συναλλαγές είτε είναι ενδοεταιρικές είτε προς τρίτους του εξωτερικού να δηλώνουν στο τραπεζικό έντυπο την προέλευση του χρήματος και τον προκαθορισμένο σκοπό του εμβάσματος και η ψευδής δήλωση ή αδικαιολόγητη παρέκκλιση, να υφίσταται υψηλή έκτακτη φορολόγηση, η οποία παρακρατείται από το έμβασμα ή επιβάλλεται

Εμπόριο χρημάτων

Το τραπεζικό σύστημα παράγει πολλαπλάσιο χρήμα με την μορφή δανείων από τα χρήματα που κατατίθενται πρωτογενώς σ'αυτό. Πώς;

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος καταθέτει στην Τράπεζα 1000 €. Η τράπεζα κρατώντας ένα ελάχιστο απόθεμα που επιβάλλεται από τους κανονισμούς λειτουργίας του Τραπεζικού Συστήματος (πχ 10%) δανείζει τα 900 € απ'αυτά σε κάποιο δανειολήπτη πιστώνοντας τα στον λογαριασμό του.

Τι θα τα κάνει ο δανειολήπτης; Θα πληρώσει με αυτά προμηθευτές τους που θα τα καταθέσουν πάλι στην τράπεζα. Άρα η Τράπεζα θάχει άλλα 900 € για να δανείσει εκ νέου.

Θα δανείσει απ'αυτά τα 900-10%=810€ και το συνολικό ποσό που θα δανείσει από τα αρχικά 1000€ θα είναι 1000*0.9=900€! Δηλ. θα παράξει 800€ παραπάνω από τα 1000 € που της κατατέθηκαν σε χαρτονόμισμα.

Είναι επικίνδυνο αυτό; Όχι αν οι χρεώστες –είναι (αρκετά) αξιόπιστοι και εξυπηρετούν τα δάνειά τους.

Για τους παραπάνω λόγους το τυπωμένο αρχικά νόμισμα παράγει πολύ μεγαλύτερη νομισματική κυκλοφορία

Πέραν όμως του Τραπεζικού συστήματος επιπλέον νομισματική κυκλοφορία δημιουργούν και οι εμπορικές πιστώσεις. Όταν ο προμηθευτής δίνει πίστωση 2 μηνών στον πελάτη του, αυτόματα δημιουργεί το ισοδύναμο ενός παράλληλου νομίσματος.

Τώρα αν ο προμηθευτής λάβει έναντι του χρέους μια μεταχρονολογημένη επιταγή ή ένα οποιοδήποτε οπισθογραφίσιμο χρεόγραφο αυτό είναι κανονικό παράλληλο νόμισμα γιατί μπορεί να το χρησιμοποιήσει για να πληρώσει δικές του υποχρεώσεις.

Στην πραγματικότητα η νομισματική κυκλοφορία αυξάνει τόσο όσο απαιτείται για να ανταποκρίνεται στις αυξημένες ανάγκες συναλλαγών λόγω της ανάπτυξης της οικονομίας. Που είναι το πρόβλημα; Μα βέβαια τα κρατικά χρέη. Στην πράξη τα κράτη δεν πληρώνουν τα χρέη τους, τα ανακυκλώνουν και τα αυξάνουν: Αντί να αποπληρώσουν τα χρέη τους εκδίδουν νέα ομόλογα για να πληρώσουν τα λήγοντα (επιβαρύνονται μόνο με τους τόκους)

Η βασική αιτία του πληθωρισμού είναι τα συνεχώς αυξανόμενα κρατικά «αέναα» χρέη. Το θέμα είναι ότι αυτά τα πρόσθετα νομίσματα (π.χ. ομόλογα κρατών) ξοδεύονται από το κράτος και δημιουργούν συνήθως πληθωρισμό. Πέραν της αυθαιρεσίας κατανομής τους σε μη παραγωγικές δραστηριότητες.

στον αποστολέα και τον παραλήπτη.

Γ) Άμεση καταβολή του Φ.Π.Α. στον χρόνο εκτέλεσης της πράξης.

Δ) Συναλλαγές έως 1000 ευρώ να γίνονται ελεύθερα άνευ αποδεικτικών στοιχείων των συναλλαγών και από 1000 ευρώ και πάνω να γίνονται εις εξόφληση αναφερομένων τιμολογίων κλπ.

Πιστεύουμε ότι κάθε ελεγκτική πράξη δεν πρέπει να εμποδίζει την λειτουργία της ελεύθερης αγοράς αλλά κάθε κίνηση του χρήματος να καθίσταται υποχρεωτικά διαφανής.

Ο ΧΑΣΑΠΗΣ ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΕΙ ΚΡΕΑΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΣΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΤΕ ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΕΙ ΕΚΕΙΝΟΣ.

Κανόνες παραγωγικής επιχειρηματικότητας

Η καθιέρωση πάγιων κανόνων λειτουργίας του πρωτογενούς παραγωγικού τομέα, δημιουργεί συνθηκές εργασίας όμοιες με όλα τα άλλα επαγγέλματα.

Ξεκινούμε το μεγάλο αυτό θέμα, με τους παρακάτω κανόνες.

1. Κρατικός φορέας ασφαρίζει, υποχρεωτικά, τις δαπάνες που προκαθορίζονται από ζημιές κάθε μορφής καιρικών συνθηκών

Ιδιωτικός φορέας ασφαρίζει, προαιρετικά, τα προσδοκώμενα κέρδη

2. Οι επιδοτήσεις θα έχουν χαρακτήρα αναπτυξιακό και όχι θεραπευτικό.

Ο παραγωγός δανειοδοτείται για το 100% νέων εγκαταστάσεων και εξοπλισμού και δενδρωδών καλλιεργειών, ενώ οι υποθήκες και τα ενέχυρα αρκούνται μόνο στα δανειοδοτούμενα έργα.

Τις επιδοτήσεις καταβάλει το Κράτος σε 10 τουλάχιστον ετήσιες δόσεις, με τις οποίες εξοφλούνται οι ετήσιες δόσεις των αντίστοιχων δανείων.

Τα δάνεια πρέπει να έχουν περίοδο χάριτος τουλάχιστον 2 έτη, να είναι χαμηλότοκα (έως 3%) και διάρκειας 30 ετών.

Έτσι ο παραγωγός δεν πληρώνει δόσεις δανείου για 10 τουλάχιστον χρόνια.

Οι επιδοτήσεις λειτουργικών δαπανών καταβάλλονται στον προμηθευτή.

3. Όλα τα παραγόμενα προϊόντα και τα υποπροϊόντα αυτών, τιμολογούνται.

Το αφορολόγητο όριο καθορίζει η εκάστοτε Νομοθετική Αρχή. Έτσι οι παραγωγοί τιμολογούν πραγματικά τους εμπόρους για να μην αισχροκερδούν εις βάρος τους.

4. Αναγνωρίζονται στον παραγωγό ως δαπάνη, τα πάσης φύσεως έξοδα της παραγωγής (ιδιαίτερα της αυταπασχόλησής τους) και η αξία τυχόν ζημιών.

5. Δεν επιτρέπεται η κατάτμηση αγρών ή βοσκοτόπων κάτω ενός προκαθορισμένου ορίου, επιχειρηματικής ή οικογενειακής βιωσιμότητας.

Η αγορά κληρονομικών δικαιωμάτων επί αγρών, και γειτνιζόντων αγρών δανειοδοτείται και επιδοτείται ως πάγιο.

6. Όλοι οι μη χρησιμοποιούμενοι επί 10ετία αγροί και βοσκοτόποι (ιδιοκτησίας Κράτους ή Δήμων ή Ιδιωτών κλπ) αποδίδονται υποχρεωτικά για χρήση, σε επαγγελματίες γεωργούς ή κτηνοτρόφους με τις νόμιμες προβλεπόμενες διαδικασίες.

Εάν υπάρχει εν ενεργεία μελέτη αξιοποίησης της ανεκμετάλλετης γης η 10ετία παρατείνεται σε 20ετία.

Φυσιολογική πρωτογενής παραγωγή

► «ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ»
«ΤΑ ΥΓΙΕΙΝΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΑΝΤΑΜΟΙΒΟΥΝ»

Η ανάδειξη και παρουσίαση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε προϊόντος και οι επιπτώσεις του στην υγεία, αξιολογούν και καθιερώνουν κάθε προϊόν.

Κάθε προϊόν έχει την δική του αξία,

1. Οι εργαζόμενοι και οι επιστήμονες, που εργάζονται στην πρωτογενή παραγωγή, μιας περιοχής, έχουν την δυνατότητα να προκαλέσουν μεταξύ τους, τοπικό δημοψήφισμα, με το αποτέλεσμα του οποίου επιβάλουν στις Διοικητικές Αρχές να υποστηρίξουν τις ποικιλίες που καλλιεργούν ή εκτρέφουν ή τους σπόρους που χρησιμοποιούν.

2. Υποχρεωτική λειτουργία σε κάθε Περιφέρεια Τράπεζας Σπόρων (με ανάλογα σπόρια και μητρικά φυτά) για διάσωση των γνήσιων τοπικών ποικιλιών με το σύστημα δανεισμού σπόρων και σταθμό αναπαραγωγής για τοπικές ράτσες ζώων.

3. Η διακίνηση πάσης φύσεως φυσικών προϊόντων ή των υποπροϊόντων αυτών, γίνεται μόνο εάν έχουν τυλιχτεί με επικολούμενη διαφανή μεμβράνη πάνω στην οποία αναγράφονται όλα τα στοιχεία πιστοποίησης και εμπορίας τα οποία προβλέπει η Νομοθεσία.

4. Αναγραφή και πιστοποίηση, στην υποχρεωτική ετικέτα κάθε προϊόντος, του κτήματος παραγωγής, των χρησιμοποιούμενων σπόρων ή φυτάρων (και την προέλευση τους), της σύνθεσης του χρώματος και των χρησιμοποιηθέντων λιπασμάτων και φαρμάκων και η αναγραφή των υγιεινών ή βλαβερών ουσιών που περιλαμβάνει το προϊόν και οι επιπτώσεις τους.

Επίσης ο χρόνος φύτευσης και συγκομιδής, ως και η τιμή πώλησης του από τον παραγωγό.

5. Ψευδή ετικέτα επί του προϊόντος από γεωργό, κτηνοτρόφο ή αλιέα τους υποχρεώνει σε αποζημίωση εάν ένας καταναλωτής υποστεί βλάβη.

6. Επειδή τα φρέσκα προϊόντα είναι τα πλέον υγιή, θα πρέπει να υποστηρίζεται η διακίνηση τους και η προσωρινή τους φύλαξη, σε υγιείς συνθήκες και με τρόπο να υποστηρίζεται ο μικρός παραγωγός, ο οποίος δεν έχει δυνατότητα τυποποίησης. Για τον λόγο αυτό προτείνουμε:

Α) Την δυνατότητα, γεωργών και κτηνοτρόφων να διατηρούν σε ιδιαίτερο χώρο της οικίας τους, εκθετήριο και παρασκευαστήριο ιδιοκατασκευασμάτων, τα οποία δεν φορολογούνται, αλλά υποχρεωτικά καταγράφονται, για να δικαιολογούνται από παραγόμενα δικά τους προϊόντα.

Β) Σε κάθε πρωτεύουσα αντιπεριφέρειας, να υπάρχει ένας κατασκευασμένος χώρος μόνιμης έκθεσης προς πώληση μόνο από παραγωγούς οικογενειακής δράσης, όπου θα μισθώνονται χώροι φύλαξης και συντήρησης αυτών.

7. Η αποτελεσματική διαχείριση της αυτοφυούς βλάστησης, η οποία διατίθεται για βόσκηση ζώων και ο εμπλουτισμός της θάλασσας και των βυθών της, για συμπλήρωση ή αύξηση της χλωρίδας και της πανίδας, είναι αποτελεσματικές δράσεις για να αυξηθούν τα φρέσκα και ποιοτικά διατροφικά προϊόντα κάθε περιοχής.

ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ Η ΚΟΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ

Οι πολίτες ζουν μέσα σε ένα πολύπλοκο και διδάλωδες σύστημα διαχείρισης, το οποίο τους καθιστά μόνο θεατές, αν και είναι οι πρωταγωνιστές

Είναι φυσική επιθυμία του κάθε πολίτη να γνωρίζει κάποια απλά, αλλά σημαντικά πράγματα, για να μπορεί να έχει σωστές αποφάσεις στην καθημερινότητά του

Έτσι κάνει και ο πολίτης καλλίτερη διαχείριση για τις προσωπικές του δραστηριότητες

Οι πολίτες επιβάλλεται να επιδιώξουν μέσα από πολιτικά κόμματα που ανήκουν, ή μέσα από κοινωνικές οργανώσεις, ή κινήματα να ζητήσουν την καθιέρωση δύο νόμων για τα παρακάτω θέματα:

1. Αναγραφή πάνω σε κάθε αγαθό, από τον παραγωγό του ή τον κατασκευαστή του, της τιμής πώλησής του και λεπτομερή στοιχεία δημιουργίας του αγαθού.

2. Όλοι οι παραγωγοί και δημιουργοί αγαθών και υπηρεσιών και οι έμποροι αυτών, πρέπει να τηρούν λογιστικά βιβλία με κοστολόγηση. Με την κοστολόγηση υπάρχει η δυνατότητα αυτόματης παρακολούθησης της διαδρομής ενός αγαθού ή υπηρεσίας. Οι πολίτες δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε όταν, όλες οι οικονομικές πληροφορίες είναι γνωστές.

Απεναντίας, όταν το σύστημα δουλεύει στην αδιαφάνεια, επωφελούνται οι δυνατότεροι εις βάρος των ασθενέστερων.

Για κάθε θέμα όσα ξέρει ο νοικοκύρης
δεν τα ξέρει ο κόσμος όλος.
Και ο νοικοκύρης, που είναι ο λαός,
γνωρίζει το εφικτό και δίκαιο και
αυτονόητο στην καθημερινότητα

Οι ασθενέστεροι συχνά αποδέχονται όμως την αδιαφάνεια για να έχουν ένα κάποιο όφελος, το οποίο μετά το ακριβοπληρώνουν από την εκμετάλλευση που τους γίνεται.

Αλλά πρέπει να σκεφτούν ότι με την διαφάνεια :

1. Δεν πλουτίζει κανείς εις βάρος του παραγωγού ή του κατασκευαστή, ή του δημιουργού.

2. Υποχρεώνουν την πολιτική εξουσία να αποδείξει με διαφάνεια ποιες ομάδες της κοινωνίας θέλει και σφείλει να υποστηρίξει .

3. Ο κάθε πολίτης γνωρίζει την πραγματική αξία του αγαθού που αγοράζει (ανεξάρτητα ποια είναι η τιμή πώλησής του) και μπορεί να αποφασίζει εν γνώσει του.

Οι πολίτες όλοι ανεξάρτητα ιδεολογίας, αν θέλουν και το απαιτούν, ΜΠΟΡΟΥΝ.

Η ΣΧΕΣΗ “ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ” ΜΕΤΑΞΥ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

«Η ψήφος είναι πιο δυνατή από τη σφαίρα. Με τη σφαίρα μπορεί να σκοτώσεις τον εχθρό σου.

Με την ψήφο μπορεί να σκοτώσεις το μέλλον των παιδιών σου»

Αβραάμ Λίνκολν

Ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα που το ενσαρκώνει το κράτος και στην κοινωνία που αρκείται σε μια θέση ιδιώτη.

Από τη δεκαετία του 1830 υπήρξε η χασοτική απόσταση που διαστέλλει τη βούληση της κοινωνίας από τις πολιτικές του πολιτικού συστήματος.

Η βουαροκρατία κατάργησε την, συλλογικότητα του Έλληνα ως ασύμβατη με την ευρωπαϊκή αντίληψη της προόδου που εξέφραζε η απολυταρχία. Κατ' αυτήν, η κοινωνία όφειλε να κινείται στο εξωθεσμικό πεδίο ως αγέλη και υπό την καθοδήγηση των ηγέτων της.

Το αποτέλεσμα ήταν ακαριαίο: Η δημοκρατικός τύπου ανάπτυξη του Έλληνα οδηγήθηκε σε διαπραγμάτευση κατ' άτομο με τον πολιτικό που ενσάρκωσε στο πρόσωπό του την έννοια του Κράτους.

Ουσιαστικά, οι πελατειακές σχέσεις ήσαν συνηθισμένο πολιτικό φαινόμενο σε χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Μεσογείου στη διάρκεια του 19ου και του 20ου αιώνα.

Οι πελατειακές σχέσεις είναι ένα από τα είδη πολιτικής κυριαρχίας και διευκολύνουν τη σύνδεση των πελατών με έναν πολιτικό πρόγονο (βουλευτή, υπουργό, πολιτικό κόμμα).

Βουλευτές και τοπικοί κομματάρχες έπαιζαν το ρόλο των διαμεσολαβητών, ανταλλάσσοντας θέσεις και μεταθέσεις στο δημόσιο, καθώς και εξυπηρετήσεις στις δημόσιες υπηρεσίες (π.χ., στο στρατό, στα δημόσια νοσοκομεία ή στα ασφαλιστικά ταμεία) με τις ψήφους των εξυπηρετούμενων πολιτών. Ήταν ένα είδος εξαγοράς πολιτικής υποστήριξης προς συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα, με ευρεία τοπική επιρροή στις εκλογικές τους περιφέρειες.

Σχεδόν από την δεκαετία του '80 στις πελατειακές σχέσεις Βουλευτή – Κομματάρχη με πολίτη προστέθηκε η κομματική γραφειοκρατία του εκάστοτε κόμματος/τοπικά, νομαρχιακά και κεντρικά κομματικά όργανα) ως ένας επιπλέον πρόγονος.

Για ποιους λόγους οι πελατειακές

σχέσεις διατηρούνται ακόμα και σήμερα σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και εξευρωπαϊσμού των θεσμών, δηλαδή σε μια εποχή διαδικασιών που απαιτούν γρήγορες αλλαγές και προσαρμογές, Εδώ μπορούμε μόνο να παρουσιάσουμε απλώς δύο υποθέσεις. Οι πελατειακές σχέσεις δεν είναι ένα εγγενές φυλετικό ή τοπικό χαρακτηριστικό. Οι ρίζες του φαινομένου είναι ιστορικές. Μια πρώτη αιτία για τη διατήρηση των πελατειακών σχέσεων είναι ότι Πρόκειται για αρχή κοινωνικής οργάνωσης με μια οικονομική λειτουργία η οποία, έχει πολιτικές επιπτώσεις. Ποια είναι η οικονομική λειτουργία; Πλήθη ανέργων ή κατοίκων αστικών κέντρων που δεν μπορούν να απορροφηθούν από τις ιδιωτικές αγορές εργασίας έχουν αποκτήσει μόνιμες ή προσωρινές θέσεις στον δημόσιο τομέα. Στα χαρακτηριστικά παραδείγματα περιλαμβάνονται οι υπάλληλοι των δημοσίων επιχειρήσεων, το επαγγελματικό στρατιωτικό προσωπικό και οι δικαστικοί. Υπάρχει ένα ρήγμα μεταξύ των εργαζομένων στο δημόσιο, από τη μια πλευρά, και των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα και των εργατών, από την άλλη. Οι τελευταίοι υφίστανται όχι μόνο εργασιακή ανασφάλεια αλλά συχνά συγκριτικά χειρότερες εργασιακές συνθήκες και χαμηλότερες συντάξεις ή επιδόματα κοινωνικής βοήθειας. Τούτο σχετίζεται με το ότι τα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα είναι πολύ πιο αδύναμα από πολλά του δημόσιου τομέα. Η δεύτερη πιθανή αιτία είναι ότι στη σημερινή Ελλάδα οι πελατειακές σχέσεις ενδέχεται να έχουν πλέον γίνει κατεστημένη νοοτροπία. Οι βαθιά ριζωμένες πελατειακές σχέσεις δεν έχουν αφήσει περιθώρια για καθολική μεταρρύθμιση της δημόσιας, οικονομικής και πολιτικής ζωής. Η πελατειακή νοοτροπία είναι δύσκολο να μετασχηματισθεί.

Παρότι το έδαφος των πελατειακών σχέσεων δεν είναι γόνιμο για την ανάπτυξη τέτοιων οριζόντιων δεσμών, κατεξοχήν χαρακτηριστικών της κοινωνίας πολιτών, εν τούτοις κάποια ανάδυση της κοινωνίας πολιτών δεν πρέπει να αποκλείεται. Και τούτο γιατί τουλάχιστον τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι γνωστή και στην Ελλάδα η αύξηση της πολιτικής απάθειας και του κυνισμού. Η τάση αυτή – σε κάποιο βαθμό – ίσως συμπαρασύρει και τις πελατειακές σχέσεις ως τρόπο πολιτικής συμμετοχής, αφήνοντας παράθυρα ευκαιρίας για άλλες, μη πελατειακές διόδους συμμετοχής στην πολιτική.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ ΕΠΑΡΧΙΩΤΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ:

Χαίρομαι πάρα πολύ που άνοιξε αυτός ο ανοιχτός κοινωνικός διάλογος στον οποίο με καλέσατε και συμμετέχω.

Πριν απ' όλα σας εκθέτω εμπειρίες και βιώματα, για να θεμελιώσω ερωτήσεις μου. Εγώ εργάζομαι ως ελεύθερος επαγγελματίας, σε μία περιοχή στην ενδοχώρα πάνω από 30 χρόνια.

Έχω καημό να δω μια επιτροπή ενός κόμματος (γιατί από το κράτος δεν το περιμένω) να επισκεφτεί τη περιοχή μας για να συζητήσει και να πληροφορηθεί αναλυτικά τα προβλήματα του κλάδου που εργάζομαι και να γνωρίσει τις απόψεις μας, προτεινόμενους τρόπους επίλυσής τους, αλλά και σε ποιους εφικτούς και αποτελεσματικούς στόχους προσβλέπουμε για το μέλλον.

Κανένα κόμμα, καμία επιτροπή.

Και ερωτώ εάν δε γίνεται αυτή η αναλυτική συγκέντρωση στοιχείων κατά τόπο και κατά κλάδο, πως συντάσσονται τα προγράμματα του κάθε κόμματος, με τα οποία θέλει να πείσει το λαό, να τα επιλέξει, για να κυβερνήσει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ: Θα μου επιτρέψεις λοιπόν να σε ενημερώσω. Πράγματι τα προγράμματά μας είναι ως ένα βαθμό γενικά, αλλά συντάσσονται από ειδικούς εθελοντές ή μόνιμους συμβούλους που έχει το κόμμα, έχοντας στη διάθεσή μας από το κράτος όλα τα στατιστικά στοιχεία που χρειαζόμαστε.

Όταν εκλεγούμε Κυβέρνηση, σίγουρα θα παρέμβετε με κάποιο τρόπο για να ικανοποιηθούν τα προβλήματά σας.

Τότε μέσα στα πλαίσια του προγράμματός μας, προσπαθούμε να επιλύσουμε και τα προβλήματά σας, τα οποία βέβαια γνωρίζουμε και από τα μέλη μας, με όποιο τρόπο και αν μας πληροφορήσουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ: Διαπιστώνω εκ' μέρους σας μία κομματική προσήλωση. Γνωρίζετε ότι κατά τόπο και κατά κλάδο οι κοινωνικές ομάδες, επαγγελματικές και μη, εκπροσωπούνται από συλλόγους. Αν είχατε, σε δημόσιες συναντήσεις τη πληροφόρηση που θέλετε από τα παρευρισκόμενα μέλη και μάλιστα δημοσίως, θα είχατε πιο σφαιρική και πιο αξιόπιστη και αντικειμενική πληροφόρηση, από τις πληροφορίες που σας δίνει ιδιωτικά και όχι δημόσια κάθε μέλος σας.

Αλλά πέραν αυτού, είπατε ότι τις λύσεις προτείνουν τεχνικοί σύμβουλοί σας. Σας βεβαιώνω λοιπόν ότι, εάν αποφασίζετε σε ότι προτείνουν οι Σύμβουλοι, είναι καλλίτερα ίσως να ψηφίζουμε στις εκλογές απ' ευθείας τους Συμβούλους.

Και θέλω να σας ρωτήσω αν θέλετε καλλίτερα σύμβουλο από τις εμπειρίες του ίδιου του λαού, ο οποίος συλλογικά μπορεί να σας μεταβιβάζει στοιχεία της πραγματικότητας και προτάσεις για το μέλλον βασισμένες και προσαρμοσμένες στην εμπειρία και στη λειτουργική ικανότητα της κοινωνίας; Όσο για τους συμβούλους σας, να κάνουν μόνο μια τεχνική επεξεργασία των προτάσεων μας, χωρίς να αλλοιώνουν το περιεχόμενό τους.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ: Αγαπητέ πολίτη, παρεμβαίνετε στο έργο μας και το περιορίζετε. Διότι εάν εσείς κάνετε τις προτάσεις, θα ξεφτίσει η διαφορετικότητα της ιδεολογίας μας και θα μειωθεί το κύρος μας, ως ηγέτες και μπροστάρηδες της κοινωνίας. Τέλος, αφού η τελική απόφαση είναι δική μας, γιατί να μην αναλαμβάνουμε όλη την ευθύνη της;

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ:

Νομίζω αγαπητέ μου ότι επειδή το κύρος σας πρέπει να στηρίζεται στην ηθική και την ωφελιμότητα της παρουσίας σας, ως εκπρόσωπο της κοινωνίας, θα πρέπει με μετριοφροσύνη και πνεύμα συνεργασίας να δεχτείτε ότι η βελτίωση της καθημερινότητας και η πρόοδος δεν θέλουν ιδεολογίες, αλλά εμπειρίες και μάλιστα κοινές εμπειρίες, τις οποίες θέλουμε να σας προσφέρουμε ανιδιοτελώς και δωρεάν.

Έχετε όλο το δικαίωμα να συνθέσετε τις κατά τόπο προτάσεις, να τις αξιολογήσετε και μετά σύμφωνα με τα προγράμματά σας να επιλέξετε ιεραρχικά την επίλυση των προβλημάτων νομοθετώντας ανάλογα.

Αυτή σας η αποστολή είναι σημαντική για τη κοινωνία, αποφάσεις που καθορίζουν το μέλλον της και εξαρτώνται όχι όπως λέτε από τη τέχνη του εφικτού, αλλά από τη τέχνη του ικανού, να αξιολογήσει τα στοιχεία και τις προτάσεις που σας έδωσε η κοινωνία.

Οι μικρές επιχειρήσεις δημιουργούν το 85% των νέων θέσεων εργασίας

Βρυξέλλες, 16 Ιανουαρίου 2012. Το 85% των καθαρών νέων θέσεων εργασίας στην ΕΕ μεταξύ του 2002 και του 2010 δημιουργήθηκαν από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Το ποσοστό αυτό είναι σημαντικά υψηλότερο από το 67% που είναι το μερίδιο των ΜΜΕ στη συνολική απασχόληση.

Εντός της τάξης μεγέθους των ΜΜΕ, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις (με λιγότερο από 10 εργαζομένους) είναι υπεύθυνες, με 58%, για το υψηλότερο ποσοστό της συνολικής

Δεύτερον, οι νέες επιχειρήσεις (κάτω των πέντε ετών) είναι υπεύθυνες για τη συντριπτική πλειονότητα των νέων θέσεων εργασίας.

«Η ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΑ ΕΛΘΕΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ ΟΧΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ»

Ο αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Antonio Tajani, αρμόδιος για την επιχειρηματικότητα και τη βιομηχανία, δήλωσε: «Την κρίσιμη αυτή στιγμή για την ευρωπαϊκή οικονομία, βλέπουμε τις μικρές επιχειρήσεις να διαδραματίζουν και να επιβεβαιώνουν τον ρόλο τους ως κύριων δημιουργών νέων θέσεων εργασίας. Το σημαντικό μερίδιό τους στη δημιουργία θέσεων εργασίας υπογραμμίζει τη μεγαλύτερη από ποτέ οικονομική σημασία των ΜΜΕ και την ανάγκη υποστήριξής τους σε όλα τα επίπεδα. Οι μικρές και οι νέες επιχειρήσεις είναι σαφώς το κλειδί για την αποκατάσταση της της οικονομικής ανάπτυξης».

Η καινοτομία φαίνεται ότι έχει θετικό αντίκτυπο: οι καινοτόμες επιχειρήσεις, καθώς και οι επιχειρήσεις από πιο καινοτόμες χώρες, αναφέρουν συχνότερα αύξηση της απασχόλησης και σημειώνουν υψηλότερα ποσοστά αύξησης της απασχόλησης.

Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις αναφέρουν ότι έχουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους όσον αφορά τα «ήπια» στοιχεία των πτυχών του ανθρώπινου δυναμικού μιας επιχείρησης: κλίμα εργασίας, ισορροπία μεταξύ εργασίας και ιδιωτικής ζωής, διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Αλήθεια η Ελληνική κυβέρνηση δηλώνει ως αυτοσκοπός της, να φέρει στην Ελλάδα μεγάλες ξένες επενδύσεις και θριαμβολογεί αν έρθει κάποια.

Ίσως της είναι κουραστικό να ασχοληθεί με τους χιλιάδες μικρομεσαίους.

Έχει στόχο την ανάπτυξη του λαού ή την μεγέθυνση των αριθμών.

Προτάσεις για δίκαιες και ισοδύναμες συνθήκες συναγωνισμού

Το πιο επικίνδυνο μεταφορικό μέσο της σύγχρονης εποχής είναι το καλάμι...

Η ευημερία και ανάπτυξη μιας κοινωνίας εάν δεν στηρίζονται στη Δικαιοσύνη, είναι πρόσκαιρες, γιατί δεν αρκεί η διάθεση κεφαλαίων (και μάλιστα δανείων).

Το Κράτος πρέπει να αποκαθιστά με δίκαιους νόμους, μια ισότιμη δυνατότητα στις μικρές επιχειρήσεις, απέναντι στις μεγάλες, για να υπάρξει έτσι ένας τίμιος συναγωνισμός μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να λειτουργούν όλες μαζί με όρους και συνθήκες επιβίωσης και παντοτινής ανάπτυξης.

Βασικές συνθήκες μιας ελεύθερης πραγματικά αγοράς περιέχονται στις παρακάτω προτάσεις:

1. Η μικρή επιχείρηση να φορολογείται μόνο στα κέρδη της και να αναγνωριστεί ότι είναι αφορολόγητα όλα τα έσοδά της, τα οποία ισοδυναμούν με τις πάγιες και σταθερές δαπάνες της.

2. Τα κέρδη που επενδύονται παραγωγικά στην ίδια επικράτεια της κοινωνίας που παράγονται, να έχουν μειωμένο συντελεστή φορολόγησης.

(Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν μεγάλα κέρδη σε σχέση με τις πάγιες δαπάνες τους, τα οποία συχνά επενδύονται στο εξωτερικό).

3. Ειδική υπηρέσια πληροφόρησης σε κάθε Υπουργείο και σε κάθε Πρεσβεία ή Προξενείο, να υποχρεούνται να δίνουν ακριβή και υπεύθυνη πληροφόρηση σε οποιαδήποτε επαγγελματική ενημέρωση της ζητηθεί.

(Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν δυνατότητα δικής τους πληροφόρησης).

4. Τα κρατικά κέντρα τεχνικών (Πανεπιστήμια κλπ.) να προσφέρουν τις τεχνολογικές τους γνώσεις και μελέτες επί πιστώσει και πληροφορίες δωρεάν στις μικρές επιχειρήσεις.

(Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν δυνατότητα πρόσβασης σε παγκόσμια ερευνητικά κέντρα και πολλές διαθέτουν δικά τους εργαστήρια ερευνών).

5. Η εμπορία των προϊόντων των μικρών επιχει-

ρήσεων να έχει στη διάθεσή της κοινούς αποθηκευτικούς ή εξαγωγικούς μέσω των οποίων θα γίνεται η διάθεση των προϊόντων τους για λογαριασμό της μικρής επιχείρησης.

6. Ο ιδιοκτήτης της μικρής επιχείρησης με τους λίγους εργαζομένους έχουν μια ανθρώπινη σχέση πάνω στην οποία μπορεί να στηρίζεται η

συνεργασία τους. Εάν δεν υπάρχει η σχέση αυτή, το διαζύγιό τους (δηλαδή η απόλυση) πρέπει να είναι ελεύθερο (από ποινές), αλλά αιτιολογημένο.

7. Να παρέχεται σε όλα τα αδειοδοτούμενα από το Κράτος, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, συγκεκριμένος χρόνος δωρεάν και με ακροαματικότητα, για να παρουσιάζουν οι μικρές επιχειρήσεις τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους.

(Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα της διαφήμισης).

8. Για τα δάνεια οι μικρές επιχειρήσεις θα υποχρεούνται να πληρώνουν μόνο τον τόκο (και μάλιστα μικρό, ως επιδοτούμενο από το Κράτος ή τις Τράπεζες).

Η εξόφληση των κεφαλαίων θα γίνεται μόνο ως ποσοστό από τα κέρδη αν υπάρχουν.

9. Τις νέες μικρές επιχειρήσεις όταν ξεκινούν, το Κράτος με ειδική αναπτυξιακή εταιρεία (θερμοκοιτίδα) θα τις ανατρέφει (ειδικά όταν πρόκειται για νέα εμπορεύσιμα προϊόντα).

Θα εγγυάται τα δάνειά τους. Τα δάνεια θα είναι από ειδικά διαθέσιμα κεφάλαια που θα αναλαμβάνουν τον κίνδυνο της αποτυχίας μαζί με τον επενδυτή, ο οποίος αρκεί να διαθέτει μία ωφέλιμη και καλά μελετημένη πρόταση και ένα κατάλληλο βιογραφικό.

Το Κράτος πρέπει πρώτα να συμπαραστήκεται στις νέες μικρές επιχειρήσεις, να ρισκάρει μαζί τους. Δεν πρέπει να συμπαραστήκεται κατά προτίμηση σε αυτούς που μπορούν και μόνοι τους να αναπτυχθούν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ: ΠΡΩΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο άνθρωπος, ως πολίτης, δεν πρέπει να είναι υποκείμενο βοήθειας, αλλά Σεβασμού.

Δεν πρέπει να δέχεται να ζει κάτω από την κάθε απόφαση συμπόνιας, αλληλεγγύης, ελεημοσύνης που επινοούν οι αρμόδιοι που προγραμματίζουν.

Όλο το σύστημα πρέπει να υπακούει σε μερικές αρχές αξιοπρέπειας του ανθρώπου με επίκεντρο και πρωταγωνιστή το άτομο. Όπως:

1) Για την υγεία του ανθρώπου προέχει η προληπτική ιατρική, με πολύ σοβαρές και υποχρεωτικές εξετάσεις. Έτσι και οι ασθένειες, και οι θάνατοι και οι δαπάνες υγείας, θα περιοριστούν αισθητά εις βάρος αυτών που πλουτίζουν από τις αρρώστιες των πολιτών.

2) Η υγεία δεν είναι υπόθεση των εργαζομένων και των εισφορών τους, αλλά του κάθε ανθρώπου.

3) Κάθε πολίτης είναι διαχειριστής των δικών του εισφορών. Οι εισφορές του σε έντοκο εγγυημένο

από το Κράτος, λογαριασμό ανάλογης Τράπεζας, δημιουργούν μία καρτέλα όπου φαίνονται και οι προσωπικές του δαπάνες υγείας.

Τις δαπάνες που είναι πάνω από τις εισφορές καλύπτει το Κράτος. Τις εισφορές που είναι πάνω από τις δαπάνες εισπράττει το Κράτος σε ειδικό κοινωνικό λογαριασμό, ο οποίος αν χρειαστεί συμπληρώνεται από τον Κρατικό προϋπολογισμό, για να καλύψει τις ελλειμματικές καρτέλες των πολιτών.

Έτσι ο Κεντρικός Διαχειριστικός λογαριασμός του Κράτους συνδέεται με την καρτέλα υγείας του κάθε πολίτη.

4) Ο ασφαλισμένος διαλέγει και πληρώνει από τα έσοδα της καρτέλας του, την κλινική, τον γιατρό ή το νοσοκομείο, τα οποία πρέπει να έχουν αναρτημένο τιμολόγιο για όλες τις υπηρεσίες που παρέχουν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΗ: Γνωρίζω ότι Κράτος είναι υπηρεσίες οι οποίες εργάζονται για να υπηρετούν τους πολίτες, ειδικά όπου έχουν ανάγκη.

Θέλω λοιπόν Κράτος, να μου απαντήσεις γιατί πολλοί πολίτες είναι στενοχωρημένοι και άλλοι ευχαριστημένοι μαζί σου και γιατί είσαι φτωχό, με μερικούς πολίτες, πλούσιους και βολεμένους ή εσύ Κράτος είσαι πλούσιο και πολλοί πολίτες φτωχοί;

ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αγαπητέ Πολίτη. Εγώ το Κράτος δεν είμαι τίποτε. Είμαι απλά ένα εργαλείο, το οποίο χρησιμοποιείτε πάλι εσείς οι πολίτες. Καλά ή κακά. Θα απαντήσω όμως στα ερωτήματά σου.

Εγώ το Κράτος δεν θέλω να είμαι ούτε πλούσιο, ούτε φτωχό. Θέλω όμως να έχω χρήματα για να μπορώ να βοηθώ τους πολίτες.

Όλα αυτά τα έξοδα αγαπητέ πολίτη, ποιος θα τα δώσει;

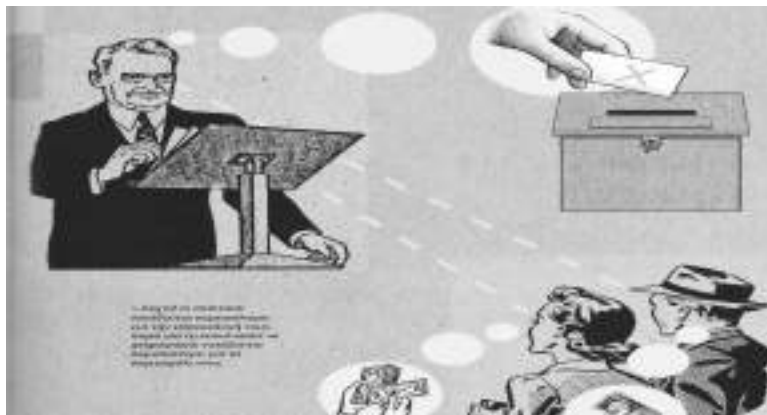
Ποιος θα σου πει πόσα χρήματα θα δίνεις δεν είναι δουλειά μου.

Εγώ είμαι ένα εργαλείο σου λέω και πάλι και αν θες απαιτήσε να με χειρίζονται έμπειροι πολίτες.

Οι άνθρωποι που με καθιέρωσαν στον Κόσμο, στην Αρχαία Ελλάδα, έλεγαν ότι φοβόνταν ένα πράγμα. Την αυθαιρεσία.

Εάν εσύ την ανέχεσαι, τότε υποφέρω και εγώ.

ΣΥΧΝΑ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥΣ, ΠΑΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΛΟ. ΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ ΤΟΥΣ

ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΗ:

Λοιπόν και εγώ ο πολίτης δεν είμαι μάντης να σου βρω τους καλλίτερους διαχειριστές.

Εσύ θα πρέπει να δουλεύεις σαν ένα καλό εργαλείο και όταν σε χρησιμοποιούν άσχετοι ή έξυπνοι με πονηρούς σκοπούς να μην δουλεύεις όπως θέλουν. Δεν έχεις αντανάκλαστικά; Δεν έχεις αυτοάμυνα και αυτοπροστασία;

Τι είσαι; Ένα εργαλείο άψυχο, χωρίς σκοπό, χωρίς άμυνα;

ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν είμαι ακριβώς έτσι.

Το κακό γίνεται πρώτα και μετά

προσπαθούν κάποια εξαρτήματά μου να το αποκαταστήσουν.

Και προσπαθούν συνήθως. Γι' αυτό φθείρονται και αυτά.

Αφού είμαι λοιπόν το εργαλείο σας επισκευάστε με, φτιάξτε με όπως με χρειάζεσθε κάθε περίοδο.

Ξέρω ότι θέλετε, ότι μπορείτε και δεν βλέπω να το κάνετε. Γιατί; Σας ερωτώ.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΠΟΛΙΤΗ: Κράτος με φέρνεις τώρα στη θέση να απολογούμαι. Δεν το δέχομαι, αλλά, θα το κάνω. Δεν είναι η κοινωνία μία. Είναι διαιρεμένη. Την έχουν διαιρέσει.

Υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί,

αστοί και χωρικοί, ορεινοί και ναυτικοί, αφεντικά και εργαζόμενοι και δεν φτάνει αυτό, αλλά είμαστε και χωρισμένοι σε πολιτικά κόμματα με διαφορετικές ιδέες, λες και στην πράξη δεν θέλουμε οι πολλοί το ίδιο πράγμα.

Αν εννοείς λοιπόν στην ερώτησή σου ότι είμαστε δειλοί ή απαθείς, σου λέω ΟΧΙ. Είμαστε διαιρεμένοι και γι' αυτό ανήμποροι.

Παραδεχόμαστε ότι στα βασικά, τα απλά και τα αυτονόητα δεν έχουμε ενωθεί, δεν υπάρχει φορέας για τα απλά και τα αυτονόητα.

Αγωνιζόμαστε όμως και τα βελτιώνουμε, αλλά τόσο αργά που δεν προλαβαίνουμε ποτέ τα καινούργια προβλήματα που έρχονται. Και χρόνια τώρα περιμένουμε από εσένα τουλάχιστον να έχεις εξυπηρετήσει την καθημερινότητά μας. Δεν το καταλαβαίνεις; Μα τι εργαλείο είσαι τέλος πάντων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΡΑΤΟΥΣ: Πολίτη μου, να δεν ξέρω και εγώ τι εργαλείο είμαι. Είμαι σαν και σας, εσείς με φτιάχνετε. Μιαλό εγώ δεν έχω. Μα έχω ψυχή. Η ψυχή μου είστε όλοι εσείς οι πολίτες.

Και τελικά είμαι η Πατρίδα σας.

Εγώ το Κράτος, είμαι εσύ. Ο κάθε πολίτης. Φτιάξτε με, σε παρακαλώ. Είμαι άρρωστο. Βγάλτε τα τσιμπούρια από πάνω μου.

Το κράτος διαχειρίζεται. Η κοινωνία ελέγχει

«ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΤΕΙΧΟΥ»

Στην λειτουργία τους οι Κρατικές Υπηρεσίες πρέπει να ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΟΥΝΤΑΙ.

Η αυτοδιοικητική υπηρεσία του Κράτους, κατευθύνεται και ελέγχεται από την ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ (υπουργός) και σε καμία περίπτωση από την Νομοθετική Αρχή (δηλαδή τους βουλευτές).

Διότι το σύμπλεγμα Νομοθετώ και Διαχειρίζομαι γεννά διαπλοκή και πελατολόγιο, ενώ η ανεξάρτητη, εκλεγμένη ισχυρή Εκτελεστική Αρχή εγγυάται την αντικειμενική και πλήρη εφαρμογή των Νόμων.

Για την επιτυχή λειτουργία των παραπάνω η όλη δομή, διαχωρίζεται στα εξής επίπεδα:

1) Κρατικές Υπηρεσίες ΕΠΙΠΕΔΟΥ Α' που έρχονται άμεσα σε επαφή με τον πολίτη

2) Κρατικές Υπηρεσίες ΕΠΙΠΕΔΟΥ Β' που οργανώνουν, προγραμματίζουν και διοικούν τις υπηρεσίες επιπέδου Α'.

3) Κοινωνικές υπηρεσίες ΕΛΕΓΧΟΥ για την καλή εκτέλεση και πρόοδο των υπηρεσιών Α' και Β' ΕΠΙΠΕΔΟΥ.

Οι υπηρεσίες Α και Β ΕΠΙΠΕΔΟΥ οργανώνονται σε Περιφερειακή ή και Κρατική εμβέλεια.

Οι υπηρεσίες ΕΛΕΓΧΟΥ είναι ανεξάρτητες από την δομή της κρατικής λειτουργίας, οι λειτουργοί της δεν προέρχονται από αυτήν, αλλά είναι γνώστες της κρατικής λειτουργίας όλων των δομών της και η οργάνωση της είναι Κρατικής εμβέλειας.

ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Α) ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Η υπηρεσία ελέγχου είναι αρμόδια για το σύνολο των υπηρεσιών του Κράτους και των Περιφερειών και διοικείται από μικτή 7μελή επιτροπή, η οποία εναλλάσσεται κάθε Ζετία και αποτελείται από

1) Εκπρόσωπο από τα σωματεία Εισαγγελέων – Δικαστών

2) Εκπρόσωπο από το σύνολο των Επιμελητηρίων

3) Εκπρόσωπο από την Συνομοσπονδία Εργαζομένων

4) Εκπρόσωπο από το κεντρικό όργανο της Αυτοδιοίκησης

5) Εκπρόσωπο από την Εκτελεστική Αρχή

6) Εκπρόσωπο από το Νομοθετικό Σώμα

7) Εκπρόσωπο από το σώμα ορκωτών λογιστών – φοροτεχνικών

Η επιτροπή διαθέτει πλήρη οργανωμένη υπηρεσία σε όλη την Κρατική Επικράτεια. Η επιτροπή αυτοδιοικείται, με ενισχυμένες δυνατότητες παρέμβασης, και διαθέτει ειδικό σώμα ελεγκτών οι οποίοι ελέγχουν τους υπολοίπους ελεγκτές της υπηρεσίας αυτής.

Τα μέλη της επιτροπής αυτής δεν μπορούν να επανεκλεγούν για δεύτερη θητεία.

Β) ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Α ΚΑΙ Β ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Η παραμονή στην ίδια θέση Διευθυντού σε τμήματα όλων των υπηρεσιών, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των έξι (6) ετών, στις υπηρεσίες Α και Β επιπέδου.

Κάθε Κρατική λειτουργική δομή (Υπουργείο ή

Οργανισμός) διοικείται από Γενικό Διευθυντή, ο οποίος είναι μόνιμος στην θέση του και η πρόσληψη του γίνεται με υπερενισχυμένη πλειοψηφία, διοκομματικής επιτροπής της Εκτελεστικής Αρχής.

Αποπομπή Γενικού Διευθυντή μπορεί να γίνει από την Νομοθετική Βουλή με πλειοψηφία 51% ή με δημοψήφισμα που προκαλείται από τους πολίτες με 300000 υπογραφές, ή και από το 33% των βουλευτών της Νομοθετικής Βουλής.

Κρατικοί λειτουργοί Α ΕΠΙΠΕΔΟΥ, για να συνεχίσουν την υπηρεσία τους σε Β ΕΠΙΠΕΔΟ, θα πρέπει να περάσουν επιτυχώς από ειδικό σχολείο Διοίκησης και Προγραμματισμού. Είναι απαραίτητο για να προσληφθεί κάποιος σε υπηρεσία Β ΕΠΙΠΕΔΟΥ να έχει προϋπηρεσία στο Α ΕΠΙΠΕΔΟ και στην Περιφέρεια.

Για την ανάληψη καθηκόντων Διευθυντή σε τομέα Διεύθυνσης Β ΕΠΙΠΕΔΟΥ απαιτούνται ως κριτήρια:

1) Οι προγενέστερες βαθμολογίες των υπηρεσιακών εξετάσεων.

2) Η βαθμολογία ειδικών γραπτών εξετάσεων για υπηρεσιακά γνωστικά θέματα.

3) Απολογημένες κοινές προτάσεις του συνόλου των λειτουργών του τομέα ΕΠΙΠΕΔΟΥ Α

4) Ιστορικό παρατηρήσεων των πολιτών κατά την διάρκεια όλης της πορείας του, με την αντίστοιχη έκθεση της ειδικής επιτροπής αξιολόγησης παραπόνων.

Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

Η Αρετή είναι ανώτερη από τον πλούτο και χρισιμότερη από την υψηλή καταγωγή.

Γιατί όσα είναι αδύνατα για τους άλλους, αυτή τα καθιστά δυνατά.

Με τα χρόνια κατάλαβα ότι για να σέβομαι τους συνανθρώπους μου, πρέπει να είμαι συνεπής με τη συνείδηση μου. Δηλαδή οι πράξεις μου να ανταποκρίνονται με τα λόγια μου και αυτά με τις σκέψεις μου και τα αισθήματά μου.

Θέλει θάρρος να είσαι συνεπής, γιατί οι συνθήκες σε αναγκάζουν πολύ συχνά, άλλα να σκέφτεσαι, άλλα να λες και άλλα να πράττεις.

Όταν όμως συμπεριφέρθηκα με συνέπεια, ακόμα και σε κακές μου πράξεις, δεν είχα παρεξηγήσεις, γιατί οι συνάνθρωποι μου, γνώριζαν τον σκοπό μου

και την ανάλογη συμπεριφορά μου.

Επιπλέον με την συνέπεια κέρδισα την εμπιστοσύνη των συνανθρώπων και τον σεβασμό.

Τότε ένοιωσα ως μία σεβαστή προσωπικότητα.

Ένωσα περήφανος πολίτης και μπορούσα να διεκδικώ την καλή και ευγενική συμπεριφορά από τους άλλους.

Και τότε είχα το θάρρος να απαιτώ το δικίο μου αποφασιστικά και τότε αναρωτήθηκα, ότι ο άνθρωπος ο οποίος άλλα λέει και άλλα κάνει μάλλον θα πρέπει, από τον Νόμο, να θεωρείται ότι παρανομεί και να καταδικάζεται από τον νόμο και την κοινωνία, σε υποχρεωτική Κοινωνική Υπηρεσία, ως ποινή και μάλιστα βαρύτερη, όταν ο λόγος του ανθρώπου είναι δημόσιος.

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΜΕ

Πόσο πολλοί αναπολούν με νοσταλγία τις ημέρες που μπορούσες να παρατείνεις το μεσημεριανό διάλειμμα για φαγητό, να περιπλανηθείς στη φύση, να γράψεις μακροσκελή γράμματα και να παρατήσεις για λίγο τα επαγγελματικά σου έγγραφα για να σκεφτείς.

Πόσο πολλοί όμως φοβούνται μήπως μείνουν πίσω στην επιταχυνόμενη κούρσα της ζωής τρώνε στα γρήγορα ένα σάντουιτς στο γραφείο, πατούν τέρμα το γκάζι στον αυτοκινητόδρομο, στέλνουν γρήγορα e-mails και διαβάζουν διαγώνια τα χαρτιά τους γαβγίζοντας παράλληλα εντολές στο κινητό.

«Πρέπει να μπει λίγο φρένο σε αυτόν τον φαύλο κύκλο καταναλωτισμού και εργασίας»

Το μόνο βέβαιο είναι πως όλα αλλάζουν. Αν δεν θέλεις να μείνεις πίσω, καλύτερα να επιταχύνεις αυτό είναι το μήνυμα των καιρών. Θα ήταν παρά ταύτα χρήσιμο να θυμόμαστε πως οι βασικές μας ανάγκες δεν αλλάζουν ποτέ. Η ανάγκη να σε βλέπουν και να σε εκτιμούν. Η ανάγκη να ανήκεις κάπου. Η ανάγκη για εγγύτητα και φροντίδα, για λίγη αγάπη! Αυτά, μόνο μέσω της βραδύτητας στις ανθρώπινες σχέσεις τα αποκτάς.

Με πρακτικές να απολαύεις κανείς τη ζωή σε αργό ρυθμό, σεμινάρια ποιήσης, γιόγκα, και διαλογισμού, συναυλίες, αργούς περιπάτους, αργό φαγητό, αργές δοκιμές κρασιού, κοινωνικές εκδηλώσεις, παρέες για συζητήσεις, ευχάριστες συντροφίες, κλπ.

Ας σηκώσουμε το βλέμμα, από το πεζοδρόμιο και κοιτάξουμε ψηλά - «μια μικρή αλλαγή στην οπτική μας γωνία μπορεί να εισαγάγει απρόσμενη απόλαυση στο οπτικό μας πεδίο»

Πολιτισμός

Ο πολιτισμός έχει ως βασικό συστατικό την λέξη «πόλις» η οποία ανάγεται στο ρήμα «πελω» που σημαίνει συναναστρέφομαι και συμβιώνω. Άρα βασικό χαρακτηριστικό του πολιτισμού είναι η διάθεση του ατόμου για «ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ» με την αποδοχή της θεμελιώδους αρχής της εξέλιξης της ευγενούς συμπεριφοράς και της εξωτερικής της ηθικής του ατόμου.

Η κρίση χτυπάει αυτούς που έχουν πάρει την τέχνη σοβαρά.

Τα χυδαία εμπορικά έργα παραμένουν εμπορικά.

Η κρίση δεν γεννά τέχνη. Μόνο ήρωες μέσα σε ένα ξεπεσμένο σύστημα που ωραιοποιεί εκβιαστικά την πραγματικότητα, με μεμονωμένες εξαιρέσεις.

Η Ελλάδα έχει ιστορικές υποχρεώσεις στον πολιτισμό της, που μπορεί να βοηθά μακρόχρονα να βγει από την κρίση και να συνδεθεί με τον τουρισμό σε κάθε γωνιά μέσα και έξω από οργανωμένες τουριστικές εγκαταστάσεις.

Η απαιτητική πνευματική εργασία προστατεύει το μυαλό

Η δύσκολη πνευματική εργασία μπορεί να κουράζει και να εξαντλεί πολλές φορές περισσότερο κι από χειρωνακτική δουλειά, όμως προστατεύει καλύτερα από την φθορά της μνήμης και την γνωστική εξασθένηση στην Τρίτη ηλικία σύμφωνα με νέα μελέτη.

«Όταν έχεις δίκιο, κανείς δεν το θυμάται. Όταν έχεις άδικο, κανείς δεν το ξεχνά».

Χάρι Τρούμαν (Αμερικανός πρόεδρος)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ
2. ΚΡΑΤΟΣ	>> >>
3. ΑΓΟΡΑ	>> >>
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	>> >>
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

- ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 5^{ου} ΕΤΟΥΣ 1.400€ - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
- ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 1.500 €
- Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρεθύμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνακής, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργινιτώνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσαρχα
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελίου Κουτάντου τηλ. 2810231090
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου
- Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικόλαου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζιμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου